

მოგვიხმობს სკიპტრა ქართული ერთობისა

"ტოტლებენმა ულატა, სხვას დალო თავის ბრალი, ზარბაზნები არ ახმარა, დაბრუნდა შურისაგან მოვრალი, რუსის ჯარი შემწვალ ჰყავდა, სულ არ დაუჭირეს მხარი, ისევ უკან მილიონდენ რაღაცაზედ განაცხადანი, მიფემ არაფრად ჩააგლო იმისთანა წუწვი, მყრალი".

/"ასპინძის ომი". მესხური ფოლკლორიდან/ "მე მოვედ და ღრავს დიდად ვევედრე და ჩემი თავი ვიმა ერთი მისისა კამინდის აფიცური ერთეულ კანონდომი ვამდვივე და მრავალს ვევედრე გამოშვებებას მტერზედ" / ერეკლეს წერილი რუსეთის ვიცეკანცლერ გოლიცინისადმი /

"როდესაც რწმენას კარგავ, კარგავ უპირველესად შენს თავსაო", გულისტკივილით წერდა ერთი ქართველი კლასიკოსი ჯერ კიდევ გასულ საუკუნეში... ერეკლე მეფემაც და მისმა სამწყურსმაც აღზაბ პირველად ბიელი სისახტიკით მაშინ იგრძენს "თავის დაკარგვა", გაღ- გატეხილმა და არჩეული პოზიციის სისწორე დიდ რუსთ ხელმწიფის ბრწყინვალე, ყოვლისშემძლე კარისადმი, როდესაც რუსის ჯარის მხაკვარმა და მუხანათმა აღდგინა, ღრავმა "ტოტლებენმა, უღმერთოდ მოატყუა საქართველოს მრავალ უზგამოვლილი მეფე და პირისპირ შეატოვა "ხელ- ცარიელი" თურქ-ღეჯათა დაშტარს.

მიუხედავად ამგვარი მუხანათობისა, რუსთ ბელ- მიწივემ მაინც ურგენა "თეთრი კბილები" ქართველი ერის მოხუც მაშას და გული მოუბრუნა თავისაკენ. თუმცა სხვა რა გზა უკონდა? ჰორიზონტზე მხოლოდ ერთმორწმენე რუსეთი ჩანდა ერთადერთ საშუალებად სისხლისაგან დაწ- რტილი საქართველოს გადარჩენად და ისიც მიეწვლ მის ტკბილ-იმედლიან სიტყვას, ისევ სცადა საუკეთარი "თავის პოვნა", ისევ სცადა დაკარგული რწმენის აღდგე- ნა, ნაგზამ...

ბანი გავიდა, ემოციები დაიწმინდა, შავი და თეთრიც კარგად გამოჩნდა და ისიც, თუ რა საფანგში გაყვას თავი მართლმადიდებელმა ქართველებმა ერთმონ- წმინდ რუსეთთან შეერთებით... გონს მოსულმა ქართველ- ბამ ისევ დაიწყო დაკარგული უფლებებისათვის ბრძოლა, ისევ გაისმა ვეღრება, სინანული, ხოლო ახალგაზრდა პარათაშიელმა გულბატკენადაც დაირიგლა ერეკლე მეფის სიტყვებთან: "მა, რაღა გინდა, ხომ "ესკვამთ ნაყოფსა შენგან ტკბილსა, აწ შენი ძენით"- მაგრამ შემდეგ ისევ ეჭვით დასძინა: "რა ხელ ჰყრის პატრიც ნაზი ბულბული, გალიაშია დატყვევებული"... და "გალიაში დატყვევებული ბულბული" გარშემო კვლავ დაიშვება არემარე, კვლავ დაიჭიქებს რუსის ზარბაზნებმა, გაღას- ბგაფრდა- ისტორიის ცეცხლიანი ქონიკები, ენა, სარ- წმინდობა, მაშეღით კი მაინც ჯიუტად გაიბაზრდა ქარ- თველი. "არ გავცვილი მე ჩემს სამშობლოს სხვა ქვეყნის სამოთხებელაო", მტერს უგებდა ნიშნს...

და მაინც თანდათან დაიკარგა რწმენა, თავი- სუფლებმა, ნაჭერ-ნაჭერ, მტკავლობით დაიღია საქარ- თველს მიწა და სწორედ მაშინ იყო, რომ წაწიობაბა იმ ქართველებს: "როდესაც რწმენას კარგავ, უპირვე- ლესად საუკეთარ თავს კარგავო".

დღეს როგორც იქნა, გამოვფიხვით და გარშემო რომ მიმოვიხედე, საშინელი ქაოსურობა, ინერტულობა, თავაწყვეტილი მდინარეობა, პიუროკრატული და ჩინოვნი- კური რეჟიმის აბსოლუტიზმი შეგვგრა ხელ... აქამ- დისიც ვგრძნობდით, განა არა, აქამდისიც ჩუჩუნებდა ზაზაღეთის ტბის ძირას მიმალული რაინდის გენი და ნერვი, მაგრამ "მაღა აღმართსა ხნავსო" ნათქვამია და ჩვენც ვიბნებდით, თუ გვიბნებდნენ თვალებს, თავზე ვიყრიდით ნაცარს და ვიგუბებდით პირში წყალს. /ახლა ზურავის დააბრალებს, გამოვდივება ზევიდან დაიწყეთო. ყველაზე უწინ, ქვეწარმავლები გრძნობენ მიწისძვრის მოახლოებას, მაგრამ მათ ჯერ ქვეყნიერება არ გადაურჩენიათ/. საქართველო მზის აქტიურობის კვე- ლაზე მგრძნობიარე წერტილშია მოჭველი და უნდა ვიხსნათ ქართველი "მოძმე" ხალხი მზის უხვი ცხოველ- მყოფელობისგან, ღვთისმშობლის წილხვედრი მიწების ნოყიერებისაგან, ამღელვარებული ზღვის რაღაცეიული მიმოჭვევისგანო - გაჰკიოდნენ "ნაშა სტრანას" ერთ- გაული ვაიმეციერები, სწავლულები და ათას ხრიკებს აღწობდნენ თავიანთ ოქროსკვეთლ წიგნის ფურცლებზე, რათა ქართველი ერთ აღდგავთ მიწისგან პირისა, ხოლო შავი ზღვის სანაპირო თეთრკვლებიანი, წოპწოპინა

სახურავებით აღმშენებული "ხატები" და "იზბუშ- კებით" მოერთო, ხუტორ-დაბებულ ექვით, რათა მათ "გათქვირებულ ღვინებს, თბილი წყლისა და მზის ნატ- რულ დედაკაცებს", (როგორც ერთი ქართველი მოგზაური ბრძანებდა მათზე), არ მოჰკლებოდათ ნეტარება ფროთხ- ლებით დახუნძლული, სურნელოვანი ზაღრა-ზაღებისა და ოქროს საწმისით გაღვინდარებული "ალქმული ქვეყნისა". მაგრამ "ალქმული ქვეყანა" არც ისე ჩალოთ არის დახუ- რული და ხან როდის, ხან როდის-ღროდადრო, მაინც იფეთ- ქებდა ხოლმე სისხლის ყვილი ამირანდომღვისა, ამოიგ- მინებდა, გაიბრძობებდა, ღვთის წყრომაც გადაივიდა, ღმრთვლდებოდა, მოთქვამდა სულს და ისევ ატყდებოდა შემოსულ მტერთა რია-რია... ახლა უკვე უსჯულოთა კი არა, ხატთან პირჯვრისმწერალი თანამორწმუნეთა მხრიდან და ისევ გაღათვრდებოდნენ უძველესი ქარ- თული ფრესკები და ხატები რუსული კირით, რუსული ხიმ- ტით დაეშრებოდა თვალები ყრმა იესოს და უღონობის უჩინო ცრემლი სდიოდა დედა მარიაშ სისხლით ნავსები მკერდიდან. და მიჰქონდათ ქართული ეკლესიის ხაზინა და სიმდიდრე "ცარსკიხ ვ მონასტირიას"... გალობდა ტკბილმოვანი მონოზანაა გუნდი და ღმერთს ავეღრებდა: "ბლაგოსლავლიაო, ბლაგოსლავლიაო, ბოჟე მოი!"... ხოლო შიო მღვინის გაძარცვულ მონასტერს შეხიზნული შა- ვოსანი ბერები უხმოდ დაბორილობდნენ "ლანდა სენა კსა თუისსა" და ჩუმი ლუცვებით უსინჯავდნენ ხმოვანებას მორწმუნეთა დარბაზს.

საქართველოს მონარქისტული პარტია ურჩმეს მალეობას უცხადებს პატარა ჭურჭელ-ღვინეობებს, რომელმაც ისურვა, რათა თავისი დანაზოგი /10 მან./ შემოეწირა პარტიისა- თვის.

ც ნ თ ბ ი ს ა ო ვ ი ს : პატრონმა იასონ ფაველინიშვილმა დატოვა პარტიის რიგები პარტიის ზოგიერთ სტრატეგიულ საკითხში განსხვავებული თვალსაზრისის გამო.

საქართველოს მონარქისტული პარტიის რეგენტმა საბჭო მალე- ბას უცხადებს მას პარტიის ჩამოყალიბების დროს გაწეული ამბავისათვის.

ღრო კი მომენით, ნელ-ნელა მიიწვიდა წინ. ფხიზლობდა სამართლიანი სამყაროს უზენაესი მსაჯული ქალბატონი თეიდა, თუმცა ხანდახან მასაც აერეოდა ხოლმე ფამ-კარი და სატანასაგან გაუკუღმართებული ქვეყნის მოთავთა ურცხვობისაგან გაოგნებული ბედის სასწორს წაღმა-უკლმა ატრიალებდა. ამ უკუღმართობაში ფანდებოდა მამაცი და გულგანი ქართველი რაინდისა და ვაჟკაცის მახვილი, ფხა უვედებოდა ხმელ-ხანჯალს და "ბატოშკა" რუსის თოფისა და ზარბაზნის იმიღზე დარჩენილს თანდათან უპარტახებდებოდა მამულები, კინ- დებოდა მისი ღირსება და გვარიშვილობა.

ალარც ერი, ალარც ბერი!.. რუსეთის სამიფო იმპერიამ ბაგრატიონთა გვირგვინებზე გადაიარა და მათი უბრწყინვალესობა ქართველ კნაზობის ძველმა შტერორადის, ასტრახანის, ყაზანის, მოსკოვის და ვინ იცის, რუსეთის რომელი გუბერნიის შავმიწებიანი ნიადაგი გააპოხინა /როგორც თავის დროზე მათი მამა- -პაპანი ალამუთსა თუ ხორასანში, ინლოეთში თუ ავღა- ნეთში/... დაიცალა, გატყდა, გამოიფიტა ქართველთა საამა- ყო დინასტია, ოდესღაც მორთხვებული, მძლეთამძლე ივერთ სამიფო და ივერთ მხარე რუსული ჩექმის ქვეშ გაითვლა. -ვაი, რა ბოძი წაგვიტკაო, -წინასწარმეტყვე- ლურად დაიტრია ქართლის სამიფოს მომავალი თვითონაც გაქსუებულმა, მამულ-დაკარგულმა და ზუზოვკელ დიაცზე გამიჯნურებულმა დიდმა პოეტმა და ღღევანდლამდე ვალად მოგვიტანა საქართველოს ბაგრატიონთა-ღიღების აღდგენა და საუკუნო შენდობა.

ღრო კი კვლავ მომენით, ნელ-ნელა მიიწვიდა წინ... კვლავ ქანაობდა თემიდას სასწორი, ქალური ეწიაკობით ცდილობდა სატანისადვის ღვთისმშობლის წილ- ხვედრი საქართველოს მიწის წარამდევას, მაგრამ მძიმე იყო კლანჭი ურჩხულისა, ტვირთი სიმართლისა და კვლავ რეზად გმინავდა სატანებისაგან დაჯიჯნული, ღონემიხ- დილი საქართველოს მიწა. ისევ და ისევ სანატრელად და ტკბილმოსაგონრად ექვით ქართველებს მამა და მიუფე ერისა, დიდი ერეკლე, პატარა კახად წოდებული, რომელ-

მაც საბოლოოდ იტვირთა ბედი ქართლისა, რომელიც ღვთის რისხვად ევლინებოდა ათას მტერსა და დამპყრობელს და მიუხედავად იმისა, რომ საუკეთარი ხელით ჩააბარა სამ- წყსო ქრისტიანობის კალთას ამოფარებულ სატანას, მაინც მალეიერებით იხსენიებდა ერთ ღვინდლდეკვეთლ მეფეს და სამართლიანობის აღდგენას იხხოვდა.

"ოსმალთა ბატონობის დროს, მანგლისის მხარეს ლე- კები და ოსმალოს თათრები დასცემიან ქართველთა სოფ- ლებსაო, - მოგვიხმობს ერთი ძველისძველი ისტორიული ლოკუმენტი. -საკონელი დაუტაცებიათ, რამდენიმე კაცი მოუკლათ, დანარჩენი კი ტყვედ წაუყვანიათო. გაჭირ- ვებული და ილაჯაწყვეტილი ქართველობა მობეზრებული ამ განუწყვეტილი ავაზაკობისაგან თურმე მეფე ერეკ- ლესთან სარჩივლელად ჩამოსულა, არცხილი გვამეტიც ჩამო- უტანიათ და მეფისათვის ურცვენებიათ: მეტი აღარ შეგ- ვიძლია, შენი ღირიმე, გავწყლით ქართველები, გვიპატ- რონე, თორემ სულ იქით აღარა შეგვარჩინეს რაო"...

ერეკლე მეფე, ვით პატრონი და მამა ერისა, აღელ- ვებულა, საშინლად განურისხებია თათართა თავგასუ- ლობას, გათამამებასა და ოსმალთა ელჩებისათვის უთქვამს: "როდემდის უნდა ვითმინოთ თქვენი ხალხისა- გან ამდენი უსამართლობა, ძარცვა-რბევა და მხეცური მტაცებლობა. გადაცით თქვენს ფაშას: ღმერთი, რჯული, დაღეჭთ, მოგვასვენეთ, თორემ ირაკლი ჯერ არ დაბერე- ბულა, გაბრაზებული ისეთ საქმეს ჩავიღენ, თქვენი კვილითვე თქვენს ხორცს გაგვღვივებოთ"...

დღეს, როდესაც ამ ამბავს ვიხსენებთ და გულის მოსახებანად წარსულს ვუბრუნდებით, ქართლის სათავიში ალარც ერეკლე მეფე დგას, ალარც ოსმალ-თათრები "გვავიწროებენ" ალარც ვითომ ლეკები და ოსები გვისაფ- რღებინა ტურებივით ორღებში, ალარც ჩვენი პატარა ქეთი-გოგოების მოტაცების შიში გვზაფრავს. დღეს ყვე- ლანი შევირგდით, ერთ ძმურ ოჯახში ვცხოვრობთ და თანა- სწორნი, თანაბარუფლებიანი, ინტერნაციონალური გრძნო- ბებით და მეგობრობით ვართ შეღულაბებულნი, ოღონდ ეგ კია, რომ ეს "ინტერნაციონალიზმი" რატომღაც უფრო მეტად საქართველოს მიწას მოეტმანა, ვილაც-ვილაცათა ხელის შეწყობით, ქართველ ერისთავთა გულხეცობით, თუ "სამოყვროდ მოსული ძმების" შემწეობით ნაწილ-ნა- წილ დაიღია საქართველო და ახლა თავში საცემი საქმე გაგვიხდა, ჯალსნური ტყავივით შემოგვადნა ხელში.

მიღიხართ ამოდენა გზაზე სამხრეთ საქართველოს- კენ, აქეთ-იქიდან საუკეთესო მინდვრები, ველებია გაღამილი, სოფლიდან სოფელში შედიხარ ღვინისა, სტალინის, ორჯონიკიძის, საღვთიას, ოქტიაბრსკის, მატროსოვას, ზავოსკაიას ქუჩებით, გარშემო კი ქარ- თულ მიწაზე ერთი ქართული სახლი არ მოიძებნება, ერთი ქართველი არ ჰყავნებს, ერთი ღერი ქართული არ ისმის... გაივლით კვლავ კილომეტრებს, აღუქმებულ შარას, ქვალ- ლიან, ხრიოკ მიწებს და საღვთს, წაღკის რაიონში, წყველიაში ჩამალული ვარსკვლავივით ამოკიაფდება უცხო ტომთაგან შევიწროებული ქართული სოფელი.

ვისთვის უნდა გვეფხოვა დახმარება? ვინ იქნებო- და ფაშებთან და ოღლებთან მორკინალი მეფე, როდესაც ერმაც და ბერმაც დაკარგა თავისი თავი, გადაჯიშდა, გადასხვაფრდა და სხვის ხელში შემყურე გახდა. არც ღღევანდელ საქართველოში დაგველია ფარსადანები და მირზა-ბეგები. ქართველ კაცს ძმობისა და მეგობ- რობის ფასი ვინ უნდა ასწავლოს, მაგრამ მომენისავე საზღვარი აქვს. ღრო დაღვა, როდესაც ღმერთს ღმერ- თისა და კეისარს კეისრისა უნდა მიეზღოს, როდემდე შეიძლება უსამართლობის ატანა "ძმობილებისა" და დალა- რჯულებული, გაღიკაცებული ინსპირატორების მხრიდან... დასასრული იხ.გვ.6. →

ამ პუბლიკაციას ჩვენ ვუძღვებით იმ ავადმოსაგონარ საბედისწერო მოვლენას, რამაც ასე მოგვშაბა და მიმინე დაღ დაგვარჩინა ქართველების რამდენიმე ზოლი თაობას.

საოცარი თვე იყო ხოლმე თებერვალი - ჯერ 23-ში ვზეიმობდით ჩვენი "მშობლიური" წითელი არმიის ღღეს, და ეს "ზეიმი" იქამდე მივიდა, რომ აქა-იქ ქართველი საბჭოთა მან-ღილსნები ქართველ საბჭოთა მამაკაცებს - "მამაკაცის ღღეს" უღოცავდნენ /მ მარტის ანა-ლოგია/, ხოლო ორ დღეში კი საბჭოთა საქართველოს წლის "მთავარი ზეიმი" ღგებოდა...

არაღ წითელი ღღეშებითა და სასულე მუსიკით გვაზეიმებდნენ ჩვენი "გაბედნიერების" ღღეს...

შესაძლებელია ღღოს გაღასახელიღან ღღეღანღღღან ისტორიკოსებმა გაციღებთ ღღმა ანაღღი გაუკეთონ "წითელღღღიან თღრღებენოსანის" შეღოსღღას, რამაც ჩვენი სამშობლოს ხეღახალი დაღყრობა და ღღმინება გაღმოიწვიღა ჩრღღიღღის მიღრ, ისეღიღე ნიღაბღეღვიღღის, როგორღე მანღმღე იყო სამღრღეღღღ-სხეღაღსხეღა სახის, მაგრამ ღრღი შინაღრღით /მიღღა, სპარსეღი, პარღია, ყიზიღბაშეღი, ირანი.../ - მაგრამ რეღაქციის აზრით იმ სამეღღღიღარო თარღღის აღღნიღვნა უმღღობსი იქნება თღიღმღიღღღღის, როგორღე იყო უკანასკნელი ქართველი მღღეღარმთავარი და სასიკაღღულო მამღღღიღღიღი - გენერაღღი ბიღრღი მანღინაშეღიღღი.

... სააღღღო გვარღღამ ამ ხანაში შეღაღღინა 4 მღღღიღი ათასეული და საჭირღღების მიხეღღით სამაღაღღრში მოწვეულ უნღა ყოფიღღიყო 12 ათასეული...

... ამგვარად 1920 წელში, საქართველოს ღღშქარს შეღაღღენღა სახაღღო გვარღღის მღღღიღე ჯარღან ღრღად: 16 ქვეღიღი ათასეული, 1 მესანღრე ათასეული, 5 საღვეღი საარტიღღერიღი ღღიღიღონი, 1 მიღმიღე საარტიღღერიღი ღღიღიღონი, 2 ცხენოსანი ღღეღიღონი, 2 საავღტომობიღღი ასე-ული, ჯავშნოსან ავტომობიღღების 2 გუნღიღ, საავღიაციო რაზმი და 4 ჯავშნიანი მატარებელი. სულ 21 000 კაცი (კმაყოფაზე მყოფი) ამ რიღებში არ შეღღის შტაბები, სამმარღვეღეღები, უმწყობრო ნაწიღღები და აგრეღთვე საღღარაღღო ღღეღიღონები...

... ჩემს განკარგულებაში არ იყო კავაღერიღის არც ერთი ნაწიღღი, რომ შეღძებღა მქონღღა გაღღეღაგვნა მტრის ბანაკის დასაღვერღად, ხოლო ქვეღიღი საღღარაღღო რაზმებს, რომღღებზე აღიღღენღნ მხოლოდ იაღღღღღის მალღღობზე, მოქქონღად ცნობები, რომ მტერი არსად სჩანღღა. 16 თებერვალს კი, საღღამოს 10 საათზე, მტრის საკმაღდ ღღღმა კოღღღამ შეღღოღარა იაღღღღღის მალღღობებს, მტკვრის მარჯვეღნა ნაპირით და წამოღვიღა ჩვენსკენ, იერიშით...

... საღღამოს 10 საათზე, გორის გვარღღის მღვერღე-მა რაზმებმა, დაინახეს რა მტრის წინსვღა მტკვრის მარჯვეღნა ნაპირით, დაიხიეს თაღრების საღღანღღღამღღე და შეუღრღღენღნ თავის ასეულღებს.

საღღარაღღო რაზმმაღე წინაღღღღეღღობა არ გაუწიღა მტერს და ისე დაიხიღა თავის ღღენღეღისაკენ, რომ ღრღი თოფი არ გაუღსრღია.

რამღღენიღე წუთის შეღღღეღ, ჯავშნიან ავტომობიღღების რაზმმა, რომღღეღიღე იღღა ხიღღან, მაცნობა, რომ მტერი მოიწვეღს თაღრების სოღანღღღისაკენ. ორი საათის შეღღღეღ ყვეღა ავტომობიღღები დაბრუნღენღნ ჩემთან და მითხრეს, რომ მათ მტერმა ესრღღა ორი ყღმი-პარა, მაგრამ უღენღულად გაღღარჩენღნ.

ამგვარად მტერი შეღჩენღულ იქნა 5 ვერსის მანძიღზე ჩვენი პოზიციებღღან...

... მე-9 ღღეღიღონის უფროსი სულ იმას მიჰასუბებღა, რომ საღღარაღღო რაზმები, რომღღებთანაც ტიღღეღონებიღა შეღრღეღეღი, თავთავის აღღაგას სღღანან.

ღამის 2 საათზე, საღღარაღღო ღღეღიღონის რაიღონში ბრძოღა შესწყღა, სამაგირღღო გორის გვარღღის გარ-შეღო ღღიღი სიღმაღრით სწარმოებღა, საღღარაღღო ღღეღი-ონის საღღარო თოფის სრღღით დახმარებას უწიღღა ღღენღეს.

ტფიღისში მთელ იმ ღღმეს შეუწყვეტღღე პანიკა იყო, არაღინ არ იყოღა რა ხეღებოღა ფრონტზე.

ტიღღეღონების ყვეღა მავთულები დაწყვეტიღი იყო და ხეღდ არაღინა მყავღა, რომ იგი აღღღეღინა.

არმიის შტაბს კი სიღოცხლის ნიღნები არ ეტყო-ბოღა. მთელი ღღმის განმავღღობაში, მიუხეღაღად იმისა, რომ პოზიციებზე გააფრებულღი ბრძოღა იყო, მიუხეღა-ღად ზარბაზნების, ტყვიისმტრქვეღეღეღებისა და თოფების საშინელი სრღღისა, რაც კარგად ისმოღა ტფიღისში, არმიის შტაბიღღან ღრღი კაცღეღე არ მოღღეღა და არ იკი-თხა, რა ხეღებოღა პოზიციებში...

... მხოლოდ მიღრე ღღეს გამოიღრკვა, რომ ხაშურღღმა გვარღღეღებმა, როგორღე კი გაიღონეს თოფის ხმა გორის გვარღღის ღღენღეღთან, რომღღეღიღე მათ მარცხნიღე იყო, მიანღეღეს თავი მშეღენღეღრღღე მოწყობიღღა და სრულად აბაღღს ღღენღეს და საღღარცხენიღღე გაღეღენღნ ტფიღისი-საკენღ. გაქვეღიღთ ხომ გაიქენღნ, საჭიროდ არც კი ჩას-თვალეს ეცნობებინათ ეს ამბაღი ჩემღვის, და თუ ჩემ-თვის არა — მიზობელ ჯარის ნაწი-ღებისათვის მაინც. ქურღღულად გაიპარენღნ საღღარაღღო და მე-9 ღღშქრის პოზიციებ შუა...

... მარცხენა ურღღიღან მატყობინებღენღნ, რომ მათ მხარეზე მტერი არ მოსჩანს. იერიშით წამოსული კოღღო-ნები მტრის ჯარის უფროსებს, როგორღე ეტყობა, სრულად დაავიწყღათ. მათი რეზერვეები არსად სჩანღღა, არტიღღერიღა დახმარებას სრულად არ უწიღღა და იერიშით მოსულმა ჯარებმა მოაღწიეს ძალიან ახლო ჩვენს სიღმაგრეებთან და გაწიღენ სრულად გაშღიღდ აღღღიღე. რაღღან იერიშები მოღერიღებული იქნა, გათენღებისას საღღარაღღო ღღეღიღონი თავის მხრიღე გადავიღა იერიშზე. გორის გვარღღეღებმა დაინახეს რა ღღეღიღონის იერიშზე გადასვღა, მიჰბაღეს მის მავაღღის, ამოცვიღენღნ თხრიღღებიღან და ებგერენღნ მტერს. მტერმა ბრძოღა არ მიიღღო და ნაწიღი ტყვეღ ჩავვიღარღა, ხოლო მომღეღეღებმა ნაწიღმა დაიხიღა იაღღღღის სიღმაღღეღებისაკენ...

... მოწინააღღღეღის დახეულ ჯარებს თოფის ტყვიღა გეღარ სწიღებოღა და ვესრღღით მხოლოდ ზარბაზნებს. რეზერვეში არ მყავღღა დასვენეღღული არც ერთი ნაწიღღი, რომღღელსაც კი შეიღღელ მტერს დასღღეღეღებოღღა. ღღშქრის შტაბმა, არ ვიცი რა მიზეღით, საჭიროდ არ ჩასთვალა გამოეზავნა ჩემღვის კავაღერიღის ერთი ესკადრონი მაინც, ცხენოსანი ჯარი კი იღღა იმ ღღოს სოფელ ღღღღთან სრულად უსაკენღ...

... 19 თებერვალშივე გაიხსნა ახალი მებრძოღი რაი-ონი ტაბახმელიღან დაწყებული კიკეღამღღე. მებრძოღ რაზმს შეღაღენღენღნ სამხეღღო სკოღის იუნკრები, უნტერ-ოფიცრების სამოსწავღო ათასეული, მე-12 ქვეღიღი ღღე-გიონი და სამხეღღო გვარღღის რამღენიღე ათასეული.

ჩემს განკარგულებაში გამოიზავნა კიღღეღ მე-7 ქვეღიღი ღღეღიღონი, რომღღითაც მე შევეავღე ცარღიღე აღღი-ღი შევენაბაღასა და საღღარს შორის. 1-ღი ფხოსღანი ღღეღიღონი უკანვე დაიბრუნეს და იგი დაესტოვე რეზერ-ვეში.

ჩვენი გამარჯვების შემღღეღ მტერმა მიანება თავი ამ მებრძოღ რაიონს და აღარ შეუუწებღიღარო, საღღამ ჩვენ ასე სამარცხენიღღე არ მიღეღტღეღე ტფიღისი.

21 თებერვლიღან მტერი მთელი თავისი ძაღღებით ებგერა გენ.აღღეღსანღღე ანღღონიკავიღღის რაიონს. მიუხეღაღად იმისა, რომ გენ.ანღღონიკავიღღის მე-ტად ნაკლები ჯარები ჰყავღა, 21 და 22 თებერვალს არამც თუ მოიგერა მტრის რამღენიღეღე განმეორებულ იერიშები, იუნკრებისა და უნტეროფიცრების საშუაღღ-ებით, არამედ თღითონაც გადავიღა იერიშზე და გაღარეკა მტერი დაბლობებში...

... ცხენოსან ჯარის ახალი ნაწიღების შეღღენა მოი-ფიქრეს მხოლოდ 25 თებერვალს. კავაღერიღის უფროსად დაინიშნული, პოღკოვნიკი ღღვიღ ჭავჭავაძე, ოფიცრე-ღთ იძუღებული იყო წასულიყო დასავღღეთ საქართველოში ცხენოსან ღღშქარის შესაღღენღად, 25 თებერვალს ღღღის 5 საათზე.

შემღღეღში, როღღესაც მე სათავეში ჩავუღღეღი ქარ-თულ წითელ ჯარს, საღვეღით დაგრწმენღი, რომ როგორღე მომარაგების მინისტრმა ერაძემ, ისე მთავარ საინტენღ-ტის უფროსმა კალისტრატე კღღუამ, არ იცულღენ რა ქენი-ბა ჰქონღათ და მთავრობას და არმიის შტაბს ტყუილ-ცნობებს აწვეღღენღნ.

უკვე 1921 წლის მაისში, ჩვენ საწყობებში ღღარ-ჩენიღღ ტანსაცმიღღთ მე შეიღვეღი შეიღოსღა თავღღან ფი-

ხეღამღღე 17 000 კაციღსაგან შეიღღარო ქართული წიღღეღე არმიისა.

ეს არ კმარა: საქართველოს საბჭოთა მთავრობა ღღღიღან ტფიღისში შეიღოსღისა, ორი კვირის განმავ-ღღობაში ჭკვეღაღად უფასოდ მთელ ქაღაქის მცხოღეღებ-ღებს სამინისტროს საწყობებიღღან, მაშინ როღღესაც ღ.ჭავჭავაძემ რეკვიზიციის სახით პკრებღა დაღჯღღეღღ უნაგირებს ქუთაისში და სამტრედიღაში, ნავღღღღის საწყობებში იყო თურში რამღენიღე ათასი საკავაღღერიღო ახალი უნაგირი და ცხენების სხეღა მრავალი მოწყობიღღა.

შემღღეღში, საპატიმროში, პირაღად გოგუას და მთავრობის ზოგიერთ ღღრენიღ წიღღეთ ხშირად ვეკიბებ-ბოღი: როგორ მოხდა, რომ საწყობებში დაგროვიღი იყო აუარებელი ქონება, მთავრობას კი პოზიციებზე გამო-სყავღა ცუღათ ჩაცმიღი ჯარისკაცები, ხოლო სამობიღი-ზაციო პუნქტებს ხშირად უარს ეუბნებოღენღნ საჭირო საგნების მიცემაზე?

მთავრობის წიღღონი, რომღღენიც ჩემთან ერღად ის-ხღენღნ საპატიმროში, ჩემს შეკითხვაზე მომღეღეღეღ შემ-თხვევაში სღღმღენღნ, ხანდახან კი იტყოღენღნ: შეიღღეღ-ში, როღღესაც ისეღე ხეღღისუფღღიღას დავიბრუნებღ, ამგვარი რამ აღარ განმეორებღა...

... მაგრამ ისეღე ჩვენს მთავარ საგანზე ვიღაპარა-კთ. როღღესაც გამოიღრკვა, რომ მოწინააღღღეღემ თავისი მარჯვეღნა წრღით მთელი კახეღი ხეღში ჩაიღღო, და ამით შეიქმნა საფრთხე ტფიღისისთვის ჩრღღიღ-აღღოსა-ღღეღის მხრიღან, მთავარსარღღის განკარგულებით, შესღღა 21 თებერვალს მესამე მებრძოღი რაიონი-საღღურ ორბეღიღან დაწყებული საღ.ვაზიანამღღე.

ხოლო 24 თებერვალს, მთავარსარღღი იძუღებული გახდა, შეიღღინა კიღღეღ მეოთხე მებრძოღი რაიონი, პოღკ.გეღღეღანიღღიღის უფროსობით, რომღღესაც უნღა დაე-ცვა ტფიღისის შესავალი გზები სოფ.ღღღღღან დაწყებული კუს ტბამღღე...

... 24 თებერვალს ღღღიღანვე მოწინააღღღეღე მთა-ვარი თავისი ძაღღებით მოაწვა გენ.ანღღონიკავიღღის რაიონს და ნაწიღობრიღე, ჩემს რაიონსაც, ტაბახმელიღან მოყოღებული შევენაბაღამღღე.

გენ.ჯიჯიხიას რაიონში მოწინააღღღეღე ამომრავღა შეუღღის 3 საათზე, ხოლო ვაზინთან, საღღურიღან კარ-გად მოშორებულ მანძიღზე გამოჩნღა რამღენიღე "ტანკი!" გვარღღეღების ზოგიერთმა ათასეულმა "ტანკები" რომ დაინახეს, შეშინღენღნ, მიანებეს თავი თხრიღღებს და გამოიქენღნ, მაგრამ რამღენიღე საათის შემიღღე მებრძო-ღი რაიონი კვღავ იქნა აღღღენიღი.

დაახლოვებით, საღამოს 6 საათზე, ჩემს რაიონში მოწინააღღღეღემ წამოიწიღა სოფელ თეღღ-მუხრანიღან, გაარღღია ჩემი პოზიციღა და დაიკავა ტრიგონმეტრიული პუნქტი.

ეს მაცნობა მე-9 ქვეღიღი ღღეღიღონის უფროსმა, პოღკოვნიკმა ვაჩნაძემ.

როგორღე ზეღვიღ-ვისტეღი, 1-ღი ქვეღიღი ღღეღიღონი, რომღღეღიღე მე რეზერვად მყავღა, ღღღით გაიზავნა გენე-რალ ანღღონიკავიღღის განკარგულებაში, ისე რომ რეზერ-ვეში მე ერთი კაცი აღარ მყავღა...

... ფრონტის მღღომარეობა კი 24 თებერვალს ასეღი იყო: მოწინააღღღეღის იერიშები ყვეღა რაიონებში მოღე-რიებულღი იქენღნ და დაწმენღებული ვიყავი, რომ მთელი ღღღის ბრძოღით დაქანული მოწინააღღღეღე ღღღის იერი-შებს არ მოახღენღა, ხოლო ღღღით, რაღღანაც მოწინააღ-ღღეღე იღღა მთის გაშღიღ ფერღღებზე და ბეღებში, ჩვენი კარგად მოწყობიღი პოზიციების პირდაპირ, იძუღებული გახღებოღა ან იარაღი აყარა, ან და თუ ვინიციობა უკან დაიხეღა, მთად გაწყეღებოღა. ეს ჩემი აზრი თანღათან მტკიცეღებოღა.

ღამის 11 საათზე და 23 წუთზე, მოუღღენღეღღ მიმიხმეს პირდაპირ მავთულან და გაღღმომცეს მთავარ-სარღღის ბრძანება, ტფიღისიღან მცხეთაში უკან დახე-ვის შესახებ.

აი ეს ბრძანება: გენერლებს: ზაქარიაძეს, ჯიჯიხიას, ანღღონიკა-შვიღს, მანღიაშვიღს და პოღკ.გეღღეღანიღღიღს.

პოღკ.გეღღეღანიღღიღის რაზმმა დაიხიღოს ტახტების მთისაკენ, იქიღან არიერგარღის დახმარებით წამოვიღღეს გზით, კუმისის ტბების ჩრღღიღეთით, ზემო აგვალაში. აქ დასასრული იხ.გვ.6

ფ ე ს ღ ე ბ ა

საქართველოს მონარქისტული პარტია არის ეროვნულ-პოლიტიკური ორგანიზაცია, რომელიც თავის რიგებში აერთიანებს საქართველოს სრული პოლიტიკური, ეკონომიკური და კულტურული დამოუკიდებლობის აღდგენისათვის, სრულიად საქართველოში კონსტიტუციური მონარქიის დამკვიდრებისა და ბაგრატიონთა დინასტიის კანონიერი უფლებების აღორძინებისათვის მებრძოლ ადამიანებს.

საქართველოს მონარქისტული პარტია არ ცნობს საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების არსებობას, საქართველოს რუსეთის მოდერნიზირებული იმპერიის, ე.წ. სსრ კავშირის შემადგენლობაში ყოფნის კანონიერებას, როგორც შეიარაღებული აგრესიის უშუალო შედეგს (ისევე, როგორც არ ცნობს 1801 წლის რუსეთის იმპერიის მანიფესტს საქართველოს სამეფოს გაუქმების შესახებ, რომლის უკანონობა აღიარეს რუსეთის იმპერიის სამეფო სახლის მემკვიდრეებმა 1946 წლის 5 დეკემბრის აქტით/ და მიზნად ისახავს საქართველოს სრული სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისა და ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენას, საქართველოში დემოკრატიული პოლიტიკური სისტემის დამკვიდრებას და კონსტიტუციური მონარქიის დამყარებას.

საქართველოს მონარქისტული პარტიის მნიშვნელობა:

- 1. პარტიის თანამგრძობობა;
2. პარტიის მოკავშირე;
3. პარტიის წევრი;
4. პარტიის პირველადი ჯგუფები, ანუ საბჭო;
5. პარტიის თემი;
6. პარტიის რეგიონალური სადროშოები;
7. პარტიის მმართველი ორგანოები.

I. საქართველოს მონარქისტული პარტიის თანამგრძობობა

პარტიის თანამგრძობობა შეიძლება გახდეს ნებისმიერი პიროვნება, რომელიც იზიარებს ქართული მონარქიზმის იდეას და აღიარებს პარტიის პროგრამას. პარტიის თანამგრძობობა არ იხდის საწევრო გადასახადს.

II. საქართველოს მონარქისტული პარტიის მოკავშირეობა

პარტიის მოკავშირეობა შეიძლება გახდეს ნებისმიერი პირი, რომელიც აღიარებს პარტიის პროგრამას და წესდება, გაერთიანებულია მის ერთ-ერთ პირველად ჯგუფში /საბჭოში/, მონაწილეობს პარტიის ყოველგვარ საკმეინოებაში და იხდის პარტიის წევრისათვის განკუთვნილ საწევროს.

პარტიის მოკავშირეობის ვადა განუსაზღვრელია.

პარტიის მოკავშირეობა სარგებლობს სათათბირო ხმის უფლებით.

III. საქართველოს მონარქისტული პარტიის წევრი

პარტიის წევრი შეიძლება იყოს ნებისმიერი პირი, რომელიც იზრძვის საქართველოს დამოუკიდებლობისა და ბაგრატიონთა დინასტიის კანონიერი უფლებების აღდგენისათვის სრულიად საქართველოს ტახტზე.

მოკავშირის პარტიის წევრად მიღება ხდება რეგენტთა საბჭოს მიერ პარტიის რომელიმე წევრის რეკომენდაციით, რომელიც პასუხისმგებლობას იღებს რეკომენდირებულის პიროვნებაზე.

პარტიის წევრის პარტიიდან გარიცხვის, თუ შესაბამისი სასჯელის გამოტანის საკითხებს წყვეტს რეგენტთა საბჭო.

1. პარტიის წევრს უფლება აქვს:

- ა) აირჩიოს და არჩეულ იქნეს პარტიის სხვადასხვა რგოლში;
ბ) დასვას ნებისმიერი საკითხი რეგენტთა საბჭოს წინაშე. იცავდეს თავის აზრს გადაწყვეტილების მიღებამდე. რეგენტთა საბჭოს გადაწყვეტილება საბოლოოა;
გ) სარგებლობს ერთი გადაწყვეტილების ხმის უფლებით;
დ) მოითხოვოს პარტიის თანამდგომლობა პირად თუ საზოგადოებრივ საქმიანობაში, /პარტია მოვალეა დაეხმაროს თავის რეპრესირებულ წევრს და მის ოჯახს/.

2. პარტიის წევრი ვალდებულია:

- ა) შეასრულოს და დაემორჩილოს პარტიის გადაწყვეტილებებს;
ბ) თავის ქმედებაზე პასუხი აგოს პარტიის წინაშე;
გ) ყოველგვარ სიტუაციაში უერთგულს და მხარში ამოუდგეს პარტიის ნებისმიერ წევრს;
დ) დაემორჩილოს პარტიის წევრის დირსების კოდექსს;
ე) პარტიის თითოეული წევრი გაერთიანებულია პირველად პარტიულ ჯგუფში, ანუ საბჭოში, რომლის წევრთა რაოდენობა განისაზღვრება 10-დან 15 კაცამდე. პირველადი ჯგუფი /საბჭო/ ირჩევს მეთაურს და მეთაურის ორ მოადგილეს. /საბჭო თავის მხრივ გაერთიანებულია სათემო ორგანიზაციაში;
ვ) პარტიის წევრი იხდის ყოველთვის საწევროს ათი მანეთის ოდენობით. სტუდენტებისა და პარტიის უმუშევარი წევრებისათვის პარტიული საწევრო სიმბოლურია და შეადგენს თვეში ერთ მანეთს.

3. პარტიის წევოს ეკრძალება:

- ა) რომელიმე პოლიტიკური ორგანიზაციის რიგებში ყოფნა;
ბ) პარტიის შესახებ ჩვენების მიცემა;
გ) პარტიის რეგენტთა საბჭოს თანხმობის გარეშე რაიმე განცხადების გაკეთება მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებისათვის, ინტერვიუს მიცემა და პარტიის საქმიანობის შესახებ მასალების გაცემა;
დ) ნებისმიერი პიროვნებისათვის პარტიის შიდა თუ საგარეო საქმიანობის შესახებ ინფორმაციის გადაცემა;
ე) რეგენტთა საბჭოს გადაწყვეტილების გარეშე პარტიის რიგებიდან გასვლა.

IV. საქართველოს მონარქისტული პარტიის პირველადი ჯგუფი /საბჭო/

პარტიის პირველადი ჯგუფის /საბჭოს/ შემადგენლობა განისაზღვრება 10-15 კაცით. პარტიის პირველადი ჯგუფი თავის რიგებიდან ირჩევს მეთაურს და მის ორ მოადგილეს.

პარტიის პირველადი ჯგუფი მუშაობს პარტიის რეგენტთა საბჭოს გადაწყვეტილებების შესაბამისად და უშუალოდ შედის სათემო ორგანიზაციაში. პარტიის პირველადი ჯგუფის მეთაური /მოადგილე/ ასრულებს სათემო ორგანიზაციის ხელმძღვანელად განკარგულებებს.

V. საქართველოს მონარქისტული პარტიის თემი /მონარქისტული თემი/

- ა) მონარქისტული თემის შემადგენლობაში შენავალი პირველადი ჯგუფების რაოდენობა განუსაზღვრელია;
ბ) მონარქისტული თემები ყალიბდება არსებული ადმინისტრაციულ-ტერიტორიული დაყოფის შესაბამისად;
გ) მონარქისტული თემი ასრულებს პარტიის რეგენტთა საბჭოს გადაწყვეტილებებს და უშუალოდ ექვემდებარება მონარქისტული სადროშოს ხელმძღვანელს;
დ) მონარქისტული თემის საქმიანობას წარმართავს პირველადი ჯგუფების მეთაურთა წარმომადგენლობით კრებაზე არჩეული საბჭო, რომელიც ირჩევს თემის მეთაურსა და მის ორ მოადგილეს.

VI. საქართველოს მონარქისტული პარტიის სადროშო /მონარქისტული სადროშო/

- ა) მონარქისტული სადროშოები იქმნება სრულიად საქართველოს ადმინისტრაციულ-ტერიტორიული დაყოფის პრინციპით. /მაგ. ქვემო ქართლის სადროშო, ჯუღის, რაჭის და სხვა/ საქართველოს დიდ ქალაქებში დასაშვებია ცალკე სადროშოების არსებობა /მაგ. თბილისი, ქუთაისი, ბათუმი, სოხუმი, რუსთავი და სხვა/;
ბ) მონარქისტული სადროშო ექვემდებარება და ასრულებს პარტიის რეგენტთა საბჭოს გადაწყვეტილებებს;
გ) მონარქისტული სადროშოს საქმიანობას წარმართავს სადროშოს საბჭო, რომლის შემადგენლობაში შედიან სათემო ორგანიზაციების მეთაურები და მათი მოადგილეები;
დ) სადროშოს საბჭო რეგენტთა საბჭოსთან შეთანხმებით ირჩევს სადროშოს მეთაურსა და მის ორ მოადგილეს.

VII. საქართველოს მონარქისტული პარტიის დარბაზი

- ა) მონარქისტული დარბაზი არის პარტიის უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანო;
ბ) მონარქისტული დარბაზის შემადგენლობა:

- 1. რეგენტთა საბჭო;
2. სადროშოთა მეთაურები და მათი მოადგილეები;
3. სათემო ორგანიზაციების მეთაურები;
4. მუდმივმოქმედი კომისიების მეთაურები.

- გ) მონარქისტული დარბაზის სხდომები ტარდება თვეში ერთხელ;
დ) თუ წელიწადში ერთხელ იმართება მონარქისტული დარბაზის გაფართოებული სხდომა /დიდი დარბაზი/, რომელსაც დარბაზის მუდმივ წევრთა გარდა ესწრებიან პარტიის პირველადი ჯგუფების წარმომადგენლები.

დიდი დარბაზი წარმოადგენს საქართველოს მონარქისტული პარტიის უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოს.

დიდი დარბაზი ორი წლის ვადით ირჩევს პარტიის აღმასრულებელ ორგანოს- პარტიის რეგენტთა საბჭოს ხუთი კაცის შემადგენლობით და მისი შემადგენლობიდან ამტკიცებს საქართველოს მონარქისტული პარტიის თავმჯდომარეს, პოლიტიკურ მიზანსა და პარტიის მიზანს;

ე) პარტიის რეგენტთა საბჭო უფლებამოსილია საჭიროების შემთხვევაში მოიწვიოს პარტიის დიდი დარბაზის რეგარეშე სხდომა.

VIII. საქართველოს მონარქისტული პარტიის რეგენტთა საბჭო

ა) პარტიის რეგენტთა საბჭო წარმოადგენს მონარქისტული დიდი დარბაზის სხდომებს შორის პერიოდში პარტიის მმართველ ორგანოს. რეგენტთა საბჭოს კომპეტენციაშია:

- 1. სრულიად საქართველოს ტახტის მემკვიდრის დასახილება;
2. პარტიის პოლიტიკური კურსის განსაზღვრა;
3. პარტიის სადროშოების, თემების, პირველადი ჯგუფების /საბჭოების/ და მუდმივმოქმედი კომისიების საქმიანობის მართვა;
4. პარტიის ახალი წევრების მიღება;
5. პარტიული პრესის გამოცემა;
6. პარტიის ფინანსური საქმიანობის წარმართვა.

ბ) პარტიის რეგენტთა საბჭოს სხდომები ტარდება ორ კვირაში ერთხელ;

გ) პარტიის თავმჯდომარე:

- 1. ხელმძღვანელობს პარტიის დარბაზისა და პარტიის რეგენტთა

- საბჭოს სხდომებს;
- 2. ნიშნავს და პარტიის რეგენტთა საბჭოს სხდომაზე ამტკიცებს პარტიული გამოცემების რედაქტორებს;
- 3. ანგარიშვალდებულია პარტიის დიდი დარბაზის წინაშე.

IX. საბჭოს მონარქისტული პარტიის ფინანსები

- ა) პარტიის ფინანსებს შეადგენს პარტიის წევრთა, გარეშე პირთა ან ორგანიზაციების შემოწირულობები; საწევრო გადასახადები და პარტიის სათემო ორგანიზაციებისა და პარტიის საღრმობის შემოსავლის ნაწილი;
- ბ) პარტიის ფულად სახსრებს პარტიის რეგენტთა საბჭო იყენებს თვითგამოცემითი ლიტერატურისათვის; პარტიის რეპრესირებული წევრების და მათი ოჯახების დახმარებისათვის; პარტიული მივლინებისა, აქციებისა და სხვა ღონისძიებებისათვის.

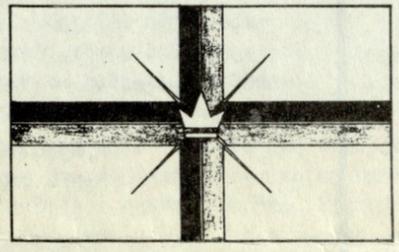
X. საბჭოს მონარქისტული პარტიის პრესა

- ა) პარტიის მთავარი ბეჭდვითი ორგანოა ყოველდღიური გაზეთი "ქვეყნის";
- ბ) პარტია არაპერიოდულად გამოსცემს ჟურნალს.

XI. საბჭოს მონარქისტული პარტიის სიმბოლო

პარტიას აქვს თავისი სიმბოლო /ღრმობა, გერბი, დევიზი, პიონი/, რომელიც მტკიცდება პარტიის დარბაზზე.

ა) პარტიის ღრმობა წარმოადგენს თეთრ ფონზე განლაგებულ სამფეროვან ჯვარს, რომლის მკლავთა გადაკვეთაზე, ღრმობის ცენტრში, მდებარეობს ოქროსფერი გვირგვინი. ჯვრის მკლავები შედგენილია ქართული ტრადიციული ეროვნული ფერებით: შავითა და მწვანით, რომლებიც ერთმანეთისაგან გამოიყოფა ვიწრო თეთრი ზოლით. ჯვრის მკლავთა გადაკვეთიდან ამოდიან ოქროსფერი დიაგონალური სხივები, ნიშნად ბაგრატიონთა გვირგვინის ბრწყინვალეობისა და ჩვენი ქვეყნის ცაზე ამომავალი მზისა.

ღრმობის პროპორციებია 5X8-სთან, ჯვრის მკლავის სიგანე წარმოადგენს ღრმობის სიგანის 0,2-ს.

ბ) პარტიის გერბი წარმოადგენს ქართულ გერალდიკაში ტრადიციულად მიღებულ ფრანგულ ფარს, რომელზედაც მწვანე ფონზე აღბეჭდილია მაცხოვრის კვართი და გადაჯვარედინებული სკიპტრა და ხმალი - სამოქალაქო და სამხედრო ხელისუფლების სიმბოლოები. ფარი უჭირავთ ბაგრატიონთა ლომებს, რომლებიც დგანან დევიზის ლენტზე. ლენტის ბოლოები-პარტიის ღრმობია. პარტიის გერბი დაგვირგვინებულია ქართული სამეფო გვირგვინით.

პარტიის გერბის ყველა ელემენტი /მაცხოვრის კვართი, სკიპტრა და ხმალი, ფარი, ანტურაჟი /ლომები, ლენტი, გვირგვინი// ამოღებულია ბაგრატიონთა საგვარეულო გერბიდან, აკლია, რა მხოლოდ ის ელემენტები, რომლებიც ბაგრატიონთა გვარის ბიბლიური დიდი დავით მეფე-მფესალმუნესაგან წარმოშობაზე მიტყვევებენ /ქნარი, შურდული.../

გ. პარტიის დევიზი: "ღ მ ე რ თ ი, მ ა მ უ ლ ი, მ ე ფ ე!" დევიზის შინაარსს ბრწყინვალედ განმარტავს დიდი რუსთაველის სიტყვები:

რომელმან შექმნა სამყარო ძალითა მით ძლიერითა,
ზეგარდომ არსნი სულითა ყვნა ზევით მონაბერითა, /ღმერთი/
ჩვენ, კაცთა, მოგვცა ქვეყანა, გვაქვს უფალავი ფერითა,
/მამული/

მისგან არს ყოველი ხელმწიფე სახითა მის მიერთა/მეფე/.
დევიზი ღრმობის იკითხება:
ღ მ ე რ თ ი - ჯვარი;
მ ა მ უ ლ ი - ჯვრის შემადგენელი ეროვნული ფერები;
მ ე ფ ე - გვირგვინი

პარტიის სიმბოლიკის შემცველი ნაწარმი შეიძლება დამზადდეს მხოლოდ პარტიის რეგენტთა საბჭოს ნებართვით.

***

***

საქართველოს მონარქისტული /მონარქისტული კონსერვატორული/ პარტიის პროგრამული და საწესდებო პრინციპები შემუშავდა და ამტკიცდა 1989 წლის 22 აპრილს, პარტიის დამფუძნებელ კრებაზე. პროგრამა და წესდება რედაქტირებული და შევსებულია პარტიის რეგენტთა საბჭოს მიერ და ამტკიცებულია 1989 წლის 15 აგვისტოს პარტიის დარბაზის სხდომაზე.

***

საბჭოს მონარქისტული პარტიის რეგენტთა საბჭო

- ბატონი თემურ ურუგულიანი - პარტიის თავმჯდომარე;
- ბატონი გიორგი ხონელიძე - პარტიის პოლიტიკური მდივანი;
- ბატონი ალექსანდრე გუგუნიანი - პარტიის მდივანი;
- ბატონი ზვიად ბოჭორიანი;
- ბატონი თენგიზ კიტოვანი;

პარტიის მთავარი ბეჭდვითი ორგანოს, ყოველდღიურ გაზეთ "ქვეყნის"-ს რედაქტორად ამტკიცებულია ბატონი მიხეილ მაყაშვილი.

საქართველოს აქცია მუხრანში

მ მ მ მ მ

18 იანვარი, 1990 წელი
მუხრანი.

საბჭოს მონარქისტული ხსნის მთავარ კომიტეტს!
საბჭოს მონარქისტულ პარტიას!

გასული წლის 27 დეკემბერს შედგა საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის - მუხრანის ჯგუფის მორიგი სხდომა. დღის წესრიგის ერთ-ერთი მთავარი საკითხი იყო ის, რომ მუხრანში დაიღოს შტაბ-ბინა საქართველოს მონარქისტულ პარტიას.

აღნიშნულ საკითხზე გამოთქვეს აზრი ჯგუფის სხვადასხვა წევრებმა, ხოლო შემდეგ გაიზიარა რა ჯგუფის ყველა წევრმა ზემოთ გამოთქმული შეხედულება, მოგმართავთ!

მუხრანი ძირძველი ქართული სოფელია, იგი ყოველთვის ერთ-ერთ აქტიურ როლს თამაშობდა ჩვენი სამშობლოს ისტორიულ ცხოვრებაში და მან ეს როლი არც დღეს უნდა დაკარგოს. იგი ბაგრატიონთა სამეფო გვარის საუფლისწულო მამულია; მუხრანი სამშობლოა ყველა ქართველისათვის საფიცარი ქვეყნის წამებულისა; მუხრანი სამშობლოა ნიკო ბაგრატიონისა, იგივე ნიკო ბურისა, "თავისუფლების რაინდი" რომ შეარქვეს შორეული აფრიკის ტროპიკებში. მართალია დღეს მისი სასახლის ნანგრევებში, ცივი ქარი დაშლივინობს და კაცი ვერ გაიგებს მართალი მისი რესტავრაცია ხდება თუ ალგა მიწისაგან პირისა, მაგრამ ჩვენ გვაქვს მეორე მშვენიერი სასახლე ბაგრატიონთა. თხოვნით მოგმართავთ თქვენ - სრულიად საქართველოს ეროვნული ხსნის მთავარ კომიტეტს, თქვენ - საქართველოს მონარქისტულ პარტიას და თქვენ - ქართველებო, მასზედ რომ მონარქისტულმა პარტიამ შტაბ-ბინა დაიღოს მუხრანში, ბაგრატიონთა კერაზე, რითაც კიდევ ერთხელ გამოვხატავთ ჩვენს მცირე, მაგრამ გულწრფელ თაყვანს ამ საბელგავანი გვარისადმი.

პარტიის ცენტრი საქართველოს მონარქისტული პროგრამული კომიტეტის მუხრანის მუხრანის ჯგუფი.

გვწყალაღვალს ღმერთი!

ქრისტეს შობიდან 1990 წლის 5/18 სურწყუნის (თებერვალი) საქართველოს მონარქისტული პარტია მიწვეული იყო შიდა ქართლის სოფელ მუხრანში. საქართველოს კანონიერ მეფეთა საუფლისწულო მამულში შედგა ხალხმრავალი მიტინგი, სადაც განხილული იქნა არა მარტო გზა დამოუკიდებლობისაკენ, არამედ სოფლის სატკივარიც, რამაც უდიდესი ინტერესი გამოიწვია სოფლის მცხოვრებლებში.

მონარქისტული პარტიის გზეულისა და ამოცანებზე ისაუბრა ბატონმა აკაკი ასათიანმა. მან დამსწრე საზოგადოებას შეახსენა ის გზა, რომელიც საუკუნეების განმავლობაში განვლო სოფელმა მუხრანმა და მისმა ბატონიშვილებმა საქართველოს თავისუფლებისათვის ბრძოლაში. მიტინგზე ადგილი ჰქონდა პროვოკაციებს, მაგრამ, როგორც იტყვიან, სამართალმა პური ჭამა და ე.წ. პროვოკატორებმა ბოდიში მოიხადეს. ეს კი ბატონ გია გოდერძიშვილის გამოსვლის შემდეგ მოხდა, როდესაც იგი შეეხო უშუალოდ სოფლის სატკივარს, კერძოდ წამოაყენა წინადადება სოფელში კოლმურწუნების დაშლისა და შემდეგ ტრადიციული ქართული თემისაკენ დაბრუნების შესახებ. ეს წინადადება აღფრთოვანებით იქნა მიღებული მცხოვრებთა აბსოლუტური უმრავლესობის მიერ.

მიტინგის მონაწილეთა წინაშე წარსდგინდა თვით სოფლის მკვიდრნი, რომელთაც ილაპარაკეს, თუ რა დიდი ადგილი უკავია მათ სოფელს საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლაში, რომ მათთვის უდიდესი პატივია იყონ მუხრანელი, მაშინ, როცა საქართველოს ბოლო სამეფო შტოა (ბაგრატიონ-მუხრანბატონები) ჩამომაგლობა სწორედ ამ სოფლიდან იწყება. დამსწრეთა წინაშე აგრეთვე წარსდგა მუხრანის ღმერთის შობის ეკლესიის მოძღვარი მამა ელიზბარი.

მიტინგზე თავიდან, რა თქმა უნდა, იყო აზრთა სხვადასხვაობა, მაგრამ საბოლოოდ, ტრიბუნისა და მსმენელთა შორის დამყარებულ ერთმანეთსა და აგვირგვინს სოფლის რამოდენიმე მცხოვრებლის მიერ სსრკ კუ მანდატების დაყრამ.

დასასრულს საქართველოს მონარქისტული პარტიის წარმომადგენლებმა სოფლის მცხოვრებლებთან ერთად დაათვალიერეს ბაგრატიონ-მუხრანბატონთა რეზიდენცია, რომელიც ძალზე სავალალო მდგომარეობაშია და საჭიროებს სასწრაფო რესტავრაციას. აღსანიშნავია ის ფაქტი, რომ ეკლესიაში, სადაც ქვეყნის წამებულმა ჯვარი დაიწერა, მუშაობდა პურის საცხობი, რის გამოც ეკლესიის ფრესკები გაჭვარტლულია, რაც მათ აღგენას ეჭვის ქვეშ აყენებს.

დ. კლიაშვილი

შენიშვნა სივრცითი ცვლილება...

/დასასრული/

დაიკაოს პოზიციები გლდანისა და ქვემო ავჭალის ხაზზე. გენერალმა ჯიჯიხიამ დაიკაოს პოზიციები ნოვო-ალექსანდრე-სიველიდან მოყოლებული წმ. გიორგის ეკლესიამდე.

გენ. მაზნიაშვილი თავისი მარცხენა ფრთის ჯარების ნაწილებით გამოვიდეს სოლანლუს ხილზე, იაროს მტკვრის მარცხენა ნაპირით ალექსანდრესლოვზე და მივიდეს ზემო ავჭალაში, სადაც ჩადგეს რეზერვში, გენ. მაზნიაშვილი თავის მარჯვენა ფრთის კარების ჯარების ნაწილებით გამოვიდეს მნაცაკანოვის ხილზე, ორთაჭალაში, და იაროს მტკვრის მარცხენა ნაპირით,

— მარცხენა ფრთის ჯარების ნაწილებთან ერთად გენ. ანდრონიკაშვილი არიერგარდის დახარებით გამოვიდეს და იაროს სეილაბადის მალაზე მდებარე ბოტანიკურ ბაღის სამხედრო გზატკეცილით და ბილიკით წყნეთზე. დახვევის გასაღებუბებულად გენ. ანდრონიკაშვილმა გარდა სეილაბადის მალაობისა და იკაოს პოზიციები ქედზე, რომელიც მიდის კოჯორიდან ფუნიკულორისაკენ. უკან დახვევა აწარმოოს საქართველოს სამხედრო გზით, დაიკაოს პოზიციები მცხეთიდან სამარეთით, სანამ ვააზრებდეს პოზიციებს მალაობებზე 291, 3023, 1-317.6 და უთელი-ვანზე. ამგვარად გამოვიდეს სეილაბადის მალაობზე, მდებარე ბოტანიკურ ბაღის სამხრეთით მე-1 ლეგიონის ათასეული. ეს ჯარის ნაწილი ექვემდებარება გენ. ანდრონიკაშვილს და უკან იხვეს ჩხოლად მისი ბრძანებით. წყნეთის რაიონში და შემდეგ ჩრდილოეთით ნახშირ-გორიდან საბურთალოს გზაზე სდგას მე-1 ლეგიონის ათასეული მაიორ სუმბათიშვილის უფროსობით. ეს გვერდზე მყოფი ავანგარდი უნდა გაძლიერებული იქნეს გენ. ანდრონიკაშვილის ჯარის ნაწილებით და შეუძლიან მას დაიხიოს მხოლოდ ანდრონიკაშვილის ბრძანებით. ჯარებმა თავის ზურგს უკან მყოფ დაწესებულებებს უნდა გადასცენ წინდაწინვე ბრძანება უკან დახვევისა. ეს დაწესებულებები გენ. მაზნიაშვილის, ჯიჯიხიას და პოლკ. გიდეგანიშვილის რაზმებისა უნდა გამოვიდნენ მტკვრის მარცხენა ნაპირით, ხოლო გენ. ანდრონიკაშვილისა საქართველოს სამხედრო გზით. მიღებულ იქნას ყველა ღონისძიება, რომ ჯარების უკან დახვევა უსიერად სწარმოებდეს. ცხენოსანმა რაზმმა დაიკავას ნორიო-გლდანის მიმართულება, დაიხიოს ყველა და არ გამოუშვან მოწინააღმდეგე გლდანში. როდესაც ყველა ჯარები დაიხივენ და ზემო ავჭალასა და გლდანს დაიკავებენ ჩვენი უკანდახვეული ჯარები, ცხენოსან რაზმმა დაიხიოს გლდანში. ღამის 24 საათს 24-25 თებერვალს 24/11-21 წ. №131. კვინტაპე.

ამ ბრძანებამ ძალიან გამაკვირვა და გამაოცა. 12 საათამდე დარჩენილი იყო რამდენიმე წუთი. რამდენიმე წუთის შემდეგ გულა-ნაბადი უნდა აგვიკრა და გავცემულიყავით ტფილისიდან.

ჯერ კიდევ 24 თებერვალს საინტენდანტო და საარტილერიო საწყობებმა მოზიდეს ჩემს რაიონში სანოვაგისა და ვაზნების უამრავი მარაგი და... უცბად უკან დახვევა სატანტო ტალკიდან! ეს საშინელება იყო...

... ყველაზე მეტად მე ერთი გარემოება მაოცებდა: ტფილისის დაცვა ისევე დიდი საკითხია, რომ მისი გალესვაზე უკან მიმართული და დამარცხებული დაღვიანილები მიიღეს, არამც თუ არ მიგვეწვიეს ჩვენი, ფრთების უფროსები, რომლებიც ფრთებს დავალით დავუშვებდით, რომლებმაც კარგად ვიცოდით მოწინააღმდეგისა და ჩვენი ძალები, მათი და ჩვენი სულერი განწყობილება, არამედ არც კი შეგვიკითხებენ, ჩვენი აზრის მოსმენა არც კი ინიშებს...

... ჩვენს დახვევას არ უკონდა წინაწინვე მომზადებული გეგმა...

... მცხეთაში მთავარმა შტაბმა არ უჩვენა დივიზიონებს აღვილები, რის გამო ჯარის ნაწილები ისე დაბანაკდნენ ვინც, როგორ მოახერხა, მცხეთის სადგურსა და მონასტერის შუა.

თავდაცვის არავითარი ზომები არ იყო მიღებული. მცხეთის პოზიციებზე დარჩენა შეუძლებელი იყო არმიის მცირე რიცხოვანობის გამო. მოწინააღმდეგეს რომ მეტი ენერჯია და გაბეღულობა უკონდა, 24 თებერვალს საღამოს საქართველოს მთელ არმიას ტყვედ ჩაიგდებდა, მაგრამ მისი უმოქმედობის გამო, 26 თებერვალს ჩვენი შედეგით მცხეთის ქვაბიდან გასდგა...

*

... შემოვიდნენ წითლები და...

1921 წელს საბჭოთა რუსეთის ხელისუფალთაგან ქემალისტურ თურქეთს გადაეცა: ართვინის ოლქი - 333 კვ.კმ, მოსახლეობით - 61000 კაცი; ფოცხოვის თემი - 588 კვ.კმ, მოსახლეობით - 15000 კაცი; არტაანის ოლქი - 5137 კვ.კმ, მოსახლეობით - 56000 კაცი; ოლთისის ოლქი - 3051 კვ.კმ, მოსახლეობით - 32000 კაცი. საბჭოთა აზერბაიჯანს გადაეცა: ზაქათალის ოლქი - 3564 კვ.კმ. საბჭოთა სომხეთს კი: ბორჩალოს მაზრის ნაწილი - 3812 კვ.კმ.

ამგვარად თურქეთს, აზერბაიჯანსა და სომხეთს მიეცა საქართველოს ტერიტორიის 19491 კვ.კმ. თუ ამას დავუმატებთ სოჭსა და შავი ზღვის ოლქს, რომელიც საბჭოთა რუსეთმა შეიერთა, მივიღებთ, რომ საქართველოს "გაბედნიერება" საკმაოდ ძვირი დასჯდომია, ანუ 21 410 კვ.კმ. ქართული ტაძრებით და მძიმე-ბული და ქართული სისხლით მოწყვლული მიწა. ამას გარდა დარჩენილ მიწაზე: 21 მაისს გამოცხადდა აუბანეთის დამოუკიდებელი სსრ, ხოლო იმავე წლის 16 დეკემბერს იგი ასსრ-დ გადაკეთდა; 1921 წლის 16 ივლისს საქართველოს რევკომის დეკრეტით აჭარა გამოცხადდა ასსრ-დ; 1922 წლის 20 აპრილს კი მალაობის ნიშნად შეიქმნა ე.წ. სამარეთ-ოსეთი ა.ო.

*

საქართველოს მინარტიტული პარტია თანადგომისათვის უარმდის მას და მოსახლეობას უბრუნებს ქალბატონებს ედერ ნაჭყვიას, მზია შველიძეს, მარინა ჰინჭარაულს და ბატონებს გურამ აპესაძეს, გივი ასათიანს, ვალერი ღონღლაშვილს, დემურ სიხარულიძეს, ზურაბ ჭორიძეს, გურამ ხუნდაძეს, რიჩო ჯავახიძეს

ორივე ტალიანში
დასასრული

აი, ვისკენ მიდის გზები! აი, საით მიდის სტალინას, ატეიბრსკიას, სალოვიას და მატროსოვის ქუჩებით! ჭეშმარიტად! საქართველოს მიწაზეც ამ ცრუინტერნაციონალისტებს მისამართი ერთი აქვთ: საერთო სახელი!

პრობლემა კი პრობლემად რჩება და თავისუფლების ამ ნარ-ეკლიან, ძნელადმისაღწევ გზაზე ისევ გვახსენდება ერეკლე მეფე, პატრონი და მამა ერისა, გათავებულ მუშას მუქარით რომ უთვლის: -"ისეთ დღეს დაგაწვიე, შენივ ხორცს გაგლეჯინებ შენივ კბილითაო!"... დღეს აღარ გვყავს ნალი, გულწრფელი, გულმხრევი, სულით ხორცამდე ქართველობით გამსჭვალული პატრონი. პატრონი დამპატრონებლად გადაიქცა. სიმართლის მფარველი - დანაშაულის მფარველად. ჩვენს მამულს აღარ უდგას სათავეში "კაცი საერო და ბრძენი". დღეს ხელისუფლების სათავეში აღარ გვყავს კაცი, რომელიც პატრიოტულ გრძნობებთან ერთად დაიტივდა მოყვასისა და კაცთმოყვარეობის მაღალ იდეალებს, ჭეშანიზმის, ქრისტიანობის, კეთილსინდისიერების უზენაეს პრინციპებს. მმართველი აპარატი აივსო" კაცნი ლიქნით და მბებუნით, გვართ უჯიშონი, გონებით ბეცნი, მრუდენი, მოღვმით სხვის ტრმნი"...

მამ, ისევ და ისევ ვის შევჩვივთ? ვინ მოვიხმით გაჭირვებასა და უბედურებაში შემიწედ და კომაგად, ვინ იქნება ნუგეშის მცემელი ერისა, "ვინ მოწმენდს ტანჯვის ცრემლს?!"... ვინ უნდა გააგრძელოს თავისუფალი საქართველოს ნათელი და ზეციური შარავანდელი მოსილი წმინდა გზა... სამეფო ცაზე ჯერაც კიაფობს ბრწყინვალე ვარსკვლავი ბაგრატიონთა ღვთით კურთხეული გვირგვინისა. კვლავაც მოგვიხმობს სკიპტრა ქართველ ერთობისა, ძმობისა და თანასწორობისა, -ენა, მამული, სარწმუნოება! - კვლავ შეგვახსენებს ქართლის მეფეთა ნათელი სული და ერთხმად, ერთსულოვნად, ერთსურვილად შელალალებს ქართველი ერი: - აშინი!

იღუპილ გამგებლო თხევა

ირსაზ ბრიგადილი
ახალსაძარმევი

მართალია, დღეს ეს ლექსი ბევრ კომუნისტს გააჯერებს, მაგრამ მაინც თამამ სიტყვას მოვახსენებ ახალ მთავრებს: თქვენ ამბობდით: საქართველომ, რაც გინდ ბევრი გაიბრძოლს დიდ რუსეთის კომუნისტად გადაიქცევა მაინც პოლს!

ჰა, აღსრულა! თქვენ მოხვედით, ჩვენც მივიღეთ ცრემლით ცხელით, მაგრამ ხალხი არ შეგინდობთ, რომ სხვის ხიშტით შემოხვედით.

განა ჩვენ აქ გვქონდა ტახტი ან ზედ დავსვით ვინმე მიფედ, რომ ქართველთა წმინდა სისხლი დაღვარეთ და ააშხევეთ?

განა ჩვენი არწივები გაუბოდნენ ღრმას წითელს, რომ დღეს ჩვენზე ახარბარებთ ყველა პილწს და ყველა სკვიტელს?

ო, ჩვენ ისე შევიჩვიეთ ჩვენს მიწა-წყალს, ჩვენს ფერს, ჩვენს ხმას, რომ ვერასროს ვერ ავიტანთ გამარჯვებულ რუსულ ჩექმას.

ზეინაბად გადვიტვივით, გულს ჩავიკლავთ აღქმას შმაგურს და უსისხლოდ მტერს არ მივცემთ არცერთ კუთხეს, არცერთ აგურს.

... მაგრამ თქვენში თუ ვიპოვი ჩვენზე კარგს და ჩვენზე ძლიერს: უანგარო მამულიშვილს, სასახელი ივერიელს,

თუ დავიკავთ ჩვენი ერის სილამაზეს, ენას, ღოვლას, თუ ჩვენს ცხელ მზეს არ გარდაქმნით ჩრდილოეთის მსუსხავ თოვლად,

თუ ალაღვენტ საქართველოს ისტორიულ - მთლიან ხაზად, მაშინ ჩვენს გულს ქვეშევრდომულს თქვენ დაგივინთ ფიანდაზად.

ხოლო, ვინმე თუ გაპბედა, რომ მოგვსპოს და გადაგვიღოს - ვიტყვი: მოკვდა საქართველო? გაუმარჯოს საქართველოს!

ტფილისი 1921წ.
25 თებერვალი

ლექსში სტრიქონები ჩვენს მიერ არის კურსით გამოყოფილი. პოეტი მიმართავს ინტერვენტთა ხელისუფლებას: "განა ჩვენ აქ გვქონდა ტახტი ან ზედ დავსვით ვინმე მიფედ, რომ ქართველთა წმინდა სისხლი დაღვარეთ და ააშხევეთ?"

ავტორი გმობს სისხლიანი ტერორის გამოყენებას იმათ მიმართ, ვინც არ "გაუბოდნენ ღრმას წითელს".

ამ "წითელი ღრმის" ნაცვლად ქართველებს თავისი მეფე რომ მოეთხოვათ, ეს - რეალური ეროვნული სუვერენიტეტის აღმნიშვნელი იქნებოდა და ლექსში ხაზგასმული სტრიქონებიც შენდებოდა ვარაუდის საშუალებას გვაძლევს: პოეტი სინანულით აღნიშნავს - თუ ქართველთა წმინდა სისხლი მაინც დაიღვრებოდა, იგი ჭეშმარიტად თავისუფალი და დამოუკიდებელი საქართველოს სამსხვერპლოზე იქნებოდა მიტანილი, რაც იქნებოდა პირობადებული ტახტის აღდგენით.

ამ დღემდე ბევრი გვსმენოდა მათ შესახებ, ამ დღის შემდეგ - ბევრი გავიგეთ...

მათი არსებობა იცის ყველამ /ან თითქმის ყველამ/ შეფასებანი კი დიდად განსხვავდება: "სუფთა რუსული ეროვნული მოძრაობა, მიმართული რუსული მონარქიის აღდგენისაკენ", "ფაშისტები", "იულოფობები", "ანტისემიტები", "რუსი პატრიოტები", "კმბ - შნიკები" და სხვა.

ვიცოდით რა, თუ რა დღისა დაინტერესება ქართული საზოგადოებისა და რამდენს წერენ და ლაპარაკობენ საქართველოში იპპ /ეროვნულ-პატრიოტული ფრონტი/ "პამიატი" და განსაკუთრებით - "გაუმარჯოს საქართველოს უკართველებო!" - თ, - ჩვენ გადავწყვიტეთ პირადი კონტაქტის საშუალებით გვეცადა მიგვეწოდებინა ჩვენი მკითხველსათვის რაგონდამე ამომწურავი ინფორმაცია ამ განხილულ მხარეზე და მის ლიდერზე: იგი - დიმიტრი დიმიტრის ძე ვასილივი, იპპ "პამიატის" ცენტრალური საბჭოს თავმჯდომარე - მცხოვრები ქ. მოსკოვში, 113054, ვალვასიას ქუჩაზე №32-4 ტელ. 237-39-71, "მოსსოვეტის" სახელობის თეატრის ყოფილი მსახიობი:

- ქართველი მონარქისტები?... გიცდით ხვალ, ოთხი საათის შემდეგ... მოხარული ვარ... ნახვამდის!

მშვენიერი ბინა მესამე სართულზე, საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვის პუნქტის თავზე, შოტლანდიური ნაგაზი კოლი, მრავალი ნახატი, ხატი, ფოტო /ნიკოლოზ II-ის; ა.სტოლიპინის; დავით დ. ვასილივი, სტოლიპინის როლი; უცნობი მხატვრის მიერ დახატული ჩვენი მასპინძლის მშვენიერი პორტრეტი და ა.შ./.

ბატონი ვასილივი - ტანსრული, ძალიან ცოცხალი, სუნთქვაში ჯიშინავარული მამაკაცი, ასე ორმოცდაათამდე წლის - აღმოჩნდა ენაზე, მშვენიერი მთხრობელი. შავი პერანგი, შავი ფეხსაცმელი, შავი შარვალი, სამკერდე ნიშნები, სამხრები, შავი...

- აი, უკვე რამდენიმე წელია, რაც ჩვენ ვარსებობთ, რითაც ვიწვევთ ცოფიან სიძულვილს ჩვენი მტრებისას, ყველას, ვისაც წმინდა რუსეთის დასაბრუნებლად მიმდინარეობს ჩვენი მიზანდასახული დევნა ყველა რუსოფობიური ორგანიზაციის, პრესის მიერ...

- ჩვენი მთავარი ამოცანაა - კავშირი ყველა იმ ძალასთან, ვისაც უნდა და შეუძლია შეაჩეროს ებრაელების მსოფლიო შემოტევა...

- მე ხშირად მეკითხებიან ვარ თუ არა ფაშისტი: ვარ! მაგრამ ამ სიტყვაში ხომ არაფერია ცუდი?! "ფაშო" შეერთებას ნიშნავს. გაიხსენეთ შესანიშნავი ფაშისტური სიმბოლიკა...

- მე წინააღმდეგი ვარ ყოველგვარი პარლამენტარიზმის, დემოკრატიის... შესანიშნავია რაც განახორციელა მუსოლინი, როდესაც ისწრაფდა ძალაუფლების ხელში ჩასაგდებად. რა გააკეთა? - შეკრიბა თანამოაზრეთა ჯგუფი. ისინი ხანგრძლივად ვარჯიშობდნენ, იგეგმოდნენ... შემდეგ კი იყო ცნობილი რომაული ლაშქრობა, - მუსოლინი შევიდა რომში როგორც ტრიუმფატორი. ისინი მიდიოდნენ მთავარ ქუჩაზე მარშით, კოლონით. ის კი მხოლოდ ბრძანებებს იძლეოდა: "აილეთ!.. აილეთ!..". მალე მთელი ქალაქი აღებული იყო და თუ იცით რა ქნა შემდეგ მან?

- მიიწვია ყველა პარლამენტის წევრი სამხარზე, შეურია რა საჭმელში საჯარო-რათო, როდესაც ისინი ჩასკდნენ, ჩაკეტა ერთი კვირით პარლამენტის შენობაში... ამის შემდეგ პარლამენტმა შეწყვიტა თავისი არსებობა!.. დიახ, მე ჩერწერუბა-შერჩივი ვარ! რა არის ამასი ცუდი? მღვდლებიც ხომ შავი ანაფორებით დადიან?..

ჩვენ მხოლოდ ხანდახან ვახერხებდით სიტყვის, ან რეპლიკის ჩართვას. მხოლოდ ამ ორსაათნახევრიანი შესავალი და მოძღვრების შემდეგ გავახსენდით და მოწყალედ დაგვრთო ნება დაგვეცა მისთვის კითხვები.

- თქვენი დამოკიდებულება. საერთოდ მონარქისტული იდეისადმი და კერძოდ საქართველოში ბაგრატიონთა დინასტიის მიერ, რომელსაც წაერთვა ტახტი 1801 წელს პავლე I-ის მანიფესტის ძალით, თავისი კანონიერი უფლებების აღდგენისადმი?

-ნუ, როგორია ჩემი დამოკიდებულება... მე დავით მონარქისტი ვარ. ნამდვილი მონარქისტი... მონარქია - ეს არის, ბატონო, რომ ვთქვამ, დიდი ღატოტვილი ხე. ეს ხე იზრდებოდა, ყვავოდა, იძლეოდა ნაყოფს მრავალი საუკუნის განმავლობაში... ერთხელაც იგი ძირში მოჭრეს... მაგრამ ხალხურ ნიადაგზე, საბაბო ტრადიციებზე აღმოცენებულს, ასე იოლად დასუბა არ უწერია... და აი, მთავარმა, თურმე ცოცხლად დარჩენილმა ფესვმა ამოიყარა, რომლიდანაც აღსდგება მთელი ხე! ასეა მონარქია... ყველა უბედურება ურია-მასონებისაგან გვჭირს! მე გმონია, რომ სწორედ მათ გააუქმეს ქართული სამეფო პავლე I-ის დროს... თუ ქართველებს გყავთ თქვენი მემკვიდრე - კი ბატონო, გამოგვიყავით,

ჩვენ ვიწვევთ ახალ სერიას - პორტრეტები. ამ სერიის მიზანმიმართულად გაგაცნობთ მრავალ პოლიტიკურ მოღვაწეებს, სფეროში მოღვაწე პიროვნებას. პუბლიკაციათა სერიას ხსნის ყველასათვის დიდად საინტერესო მოძრაობა - იპპ "პამიატი" და მისი მამამთავარი დ. ვასილივი. მას ესაუბრა და პუბლიკაცია მოამზადა საქართველოს მონარქისტული პარტიის წარმომადგენელმა მოსკოვში, ბატონმა გიორგი გაბრიჭიძემ.

შემოიღებთ, მაგრამ იცოდეთ: ჩვენ მხოლოდ ერთად ვართ ძალა, ცალ-ცალკე კი არაფერი!.. მხოლოდ ერთიანი, ძლიერი იმპერია!.. დაე, ამ იმპერიაში თქვენც გყავდეთ თქვენი მეფე ბაგრატიონთა დინასტიიდან /მე მათ ღრმა პატივს ვცემ რუსეთისათვის გაწეული ამავისათვის!/, მაგალითად, ისე, როგორც კიდეის რუსეთში, სადაც იყო დიდი და მცირე მთავრები, ფაქტიურად დამოუკიდებელი მისაგან. ხომ გყავდათ მეფეები ჩვენთან შემოერთების შემდეგ? ხომ გჭონდათ თქვენი ეკლესია? - მთავარია ერთად გავიმარჯვოთ, შემდეგ გამოგვიყავით, თუ ასე ძალიან გსურთ...

ამ პასუხის შემდეგ ჩვენ მოგვიხდა პატარა ექსკურსიის გაკეთება ისტორიაში, რათა შეგვეხსენებინა ბატონ ვასილივისათვის ზოგიერთი ფაქტი.

- როგორ უყურებთ რომანოვთა დინასტიის აღდგენას რუსეთში, იდეას - "მეფე-ღვისაგან მირონცხებული?"

- იცით რაშია საქმე?.. ერთის მხრივ ასეა, მაგრამ... ისინი ხომ უკვე სამოცდაათი წელია რუსეთის გარეთ ცხოვრობენ, დაკარგეს ყველაფერი რუსული, ფესვები... შემდეგ მთავარი მემკვიდრეები ყველანი გაწყვიტეს, ხოლო ვლადიმერ კირილეს ძემ კი ნახევრად ებრაელი - ნახევრად სომეხი შეირთო, ე.ი. დაკარგა ყველანაირი უფლებანი ტახტზე... რა?.. ლეონიდა გიორგის ასული ბაგრატიონ-მუხრანელი - ქართველია?.. თქვენ ზუსტად იცით?.. ყოველ შემთხვევაში მათ არ დარჩათ არაფერი რუსული. იქ დიდა ებრაული გავლენა!.. ჩვენ თუ მოგვცემენ ალსაზრდელად მეკვიდრეს, მაგრამ... სჯობია გაკედეს ერთი რამ - გახსოვდეთ როგორია ფილმ "დაკეპში"? როდესაც მეფე მოკლეს, ერთმა მოხუცმა შე გრთვა ყვილა ყმაწვილი, მათ შორის უფლისწულიც და ზრდიდა მათ ერთად, ერთხანად, მგლის ლეკვებად. უძლიერესი შემდეგ მეფედ ამოირჩიეს... უნდა აღსდგეს პაყა კორპუსი, სადაც მოგროვდება ერის მთელი ღირსი ახალგაზრდობა და შემდეგ საუკედესო, საჯაროდ აირჩევა მეფედ!..

- დიახ... თუ დავუშვებთ, რომ საქართველოს, ან სომხეთს, ან ვინმეს კიდევ, თუ მათ ჰყავთ თავთავიანი მემკვიდრეები, უნდა გამოყოფა - კი ბატონო!.. უტყბიათ კისერი! მაგრამ... თქვენ უნდა აღიაროთ, რომ ისეთი რესპუბლიკები, როგორებიცაა უკრაინა, ბელარუსია, მოლდავია, ბალტიისპირეთი და სხვა უნდა იყოს ჩვენი, ვინაიდან ისინი არასოდეს დამოუკიდებელი არ ყოფილან!.. გაიგეთ თქვენ, ჩვენ ხომ შეგვცამენ! ჩაგვხეთქავთ სათითაოდ!

- და კიდევ შუა აზია! ჩვენ უნდა წავიღოთ კავშირზე მუსულმანობასთან სიონიზმის წინააღმდეგ საბრძოლველად...

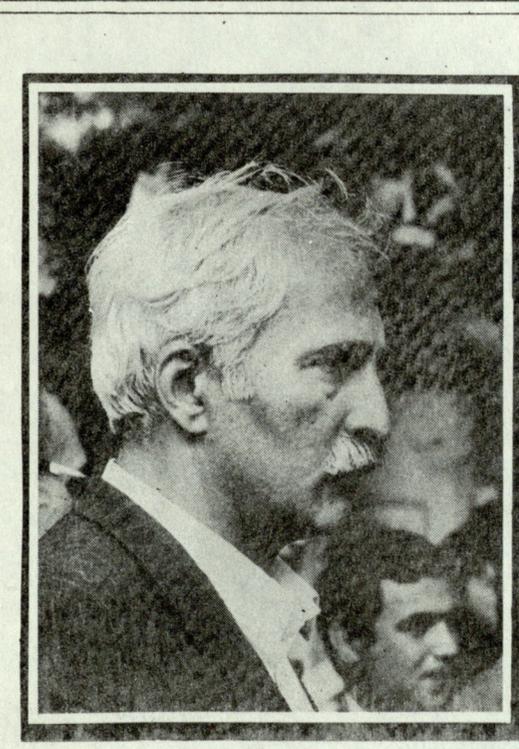
- არავითარი ბრძოლა კომუნისთან! ბრძოლა ურია-მასონობასთან, აი, ჩვენი ამოცანა!.. ყოფნა, არყოფნა!..

- აი, მე მყავს ტიპოგრაფიაში ერთი ებრაელი /ვახუტეძის მე - მიბეჭდავს ებრაელი! / ერთხელ ის მოდის და მეუბნება: - დიმიტრი დიმიტრის ძე, მე გავიგე, რომ 5 მაისს თქვენ გინდათ რომ რბევა მოგვიწყობთ, მაგრამ მე კარგი ებრაელი ვარ, მე თქვენზე ვმუშაობ. მომიცით გეთაყვა, ცნობა, რომ მე კარგი ებრაელი ვარო. მე კი მას ვუბნებ: - შენ რა გგონია! არავითარი ცნობა! გასრესდით და გაგარისავთ კიდევაც-მეფქი!

ამ სახით ის კიდევ საათნახევარი ლაპარაკობდა... გამომწვიდობებისას მან დაგვიხატა თავისი ბრძოლის სტრატეგია: - გაუშვით დისიდენტები წინ, მას შემდეგ კი, როცა მათ გადახვდეთ - ხელში ჩავიგდეთ ძალაუფლება! "ბელადნა" მამობრივად გვიჩრია, რომ გვესმინა მისთვის და ჩვენც შემდგომში ასე მოგვქეულიყავით.

ჩვენც გამოვემშვიდობეთ. ქვეით, საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვის პუნქტის წინ და საერთოდ სადარბაზოში, ხმა არ ამოგვიღია: ათასნაირი ფიქრი გვიტრიალებდა თავში. ქუჩაში კი მთელი გზა ვკამათობდით. ჩვენ ყველას გვაწუხებდა ერთი დაუსმელი კითხვა:

- მაინც ვისზე მუშაობთ თქვენ, დიმიტრი დიმიტრის ძეგ?..

პოპონება
რ. მიამბარძიმ
მ უ ჯ ა ვ ე დ ი ნ ი ს ს ა დ ლ ე გ რ ძ ე ლ ო
ეს ლექსი აშლილი ფიქრია... ფიქრი იმ უჩვეულ კაცზე, რომელსაც მერაბ კოსტავა ერქვა. ერთხელ სუფრაზე, ნაშუალამევს, უკვე მაშინ, როდესაც მრავალი თემა მიიღია, საუბარი შეეხო ავლანეთს. ეს ლექსი მოგონებაა იმისა, თუ როგორ წამოღდა იმ უცნაურ ფეხზე და ჩამოვარდნილ სიჩუმეში წარმოსთქვა უჩვეულო და ამ უჩვეულო მაცხოვრის ნააზრევთა დარი სადღერძო, სადღერძო მთხუცი მუჯაპედინისა..

ყინრად შემართა კეისრის თავი მზერა ნახავი, თბილი და ავი თქვა: ძმებო დავლოთ მამაცებს ფასი, ავლანელ ბიჭებს ვარჯუნთ თასი.
და გაირინდა კოსმოსი თითქოს წამით შერქრდა უღმერთო ზოცვა. ჯალალბადთან და ყანდალართან ისმოდა ცაში ქართული ლოცვა.
მიპყროდა ცაში ქართული ლოცვა მიპქონდა შუქი იმედის, ძმობის მშურდა ავლანის და მწვავდა ცეცხლი, აღტაცების და სირცხვილის გრძნობის.
წავლიან წლები, დაღნება ძვლები ზამთარი ფთხლებს მრავალზის დაყრის გაღვირავლებს ბორბალი ბედის დასაშლელს დაშლის, დასაღვრელს დაღვრის,
და მორიგ ღამეს მთაწმინდის თავზე მთვარე სხივსავსეს დაიცლის ჯიქანს; მოვა ბებერი მუჯაპედინი და მერაბის სულს წაუქცევს ვიქას...

1990 წელი, პირველი პარასკევი

ახალი წლის შემდეგ შიდა ქართული მომხარება 9 თვის ბავშვის საზარტო მკვლელობა მკვლელობა მკვლელობა...

შეიქმნა საშიშროება, რომ იმ უმთავრესი საკითხიდან, რაც გამოიხატება იმპერიის წინააღმდეგ ქართველი ხალხის ბრძოლაში...

6 იანვარს ეროვნული ხსნის მთავარი კომიტეტის სალონებში წაკითხულ იქნა საქართველოს პოლიტიკურ ორგანიზაციის მიმართვა...

დაიწყო აქცია. მისი მონაწილენი პროტესტს უწყობდნენ კრემლის შტაბკვარულ გეგმას, რომელიც ქართველი ერის წარუღებელ განადგურებას...

მ ი მ ა რ ტ ვ ა ძ ა რ თ ვ ე ლ ი

მ ა მ უ ლ ი შ ვ ი ლ ნ ი

ღვთისმშობელ წილხვედრ იბერიის ძეგლ და ასულნი! უსაყვარლესო დანი და ძმანი!

ქართველი ერის ისტორიაში დედა ჭამი, როდესაც ერმა გადაწყვიტა სიტყვა უნდა თქვას დიდი ისტორიული მისიის განსახორციელებლად...

ქართველი ერის თვითმყოფლობა ჩვენს წვდამაღწევაში მდებარე ისტორიულ წარსულში იღებს სათავეს. ქრისტიანობამდე ოთხასი წლით ადრე...

აღორძინდა საქართველო! აღიმართა ქართველი ერი და ახალი შემართებით მიაბიჯებდა დამოუკიდებლობის გზაზე...

სწორედ სიყვარულმა, კეთილმა გულმა და მოწყალებამ მიგვიყვანა მარტყოფის ბავშვთა ინტერნატში 1975 პროფტექნიკური სასწავლებლის თანამშრომლები...

რალა ტალამ მოწყობა ბავშვები ადგილს და ჩვენსკენ გამოაქანა თვალეში სიცილირამდგარნი, შემოგვიცივირებდნენ...

16 იანვარი... ეს დღე იყო მათი გაქრისტიანების, ნათლობის დღე...

მამა ზაქარია შეგვეგება მარტყოფის ახლად აღმდგენულ ეკლესიაში. მან აღასრულა ნათლისღება, აკურთხა ისინი...

ჩვენს თვალწინ საოცრება იშლებოდა...

საქართველოს მონარქისტული / კონსერვატორული / პარტიის იზიარებს ბატონ თემურ ყორყორიანის ღრმა მწუხარებას შვილის

პატარა ლ უ კ ა ს

გარდაცვალების გამო.

და შესანიშნავი ტრალიციებით. ეს ყოველივე გვა: უბს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის წარმომადგენლებს...

1990 წლის 5 იანვარს საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის, წმინდა ილია მარტალის საზოგადოებისა და საქართველოს მონარქისტული პარტიის ინიციატივით...

მ ა მ უ ლ ი შ ვ ი ლ ნ ი! მოგიწოდებთ უკომპრომიტო, შეუჩვენებელი ბრძოლასკენ.

მ თ ვ ი თ ხ თ ვ თ:

ა/ საქართველოს საბჭოთა ხელისუფლებისა და წყობილების გაუქმებას;

ბ/ რუსეთის მოღონიზებული იმპერიის საოკუპაციო ჯარების მიერ - საქართველოს ტერიტორიის დატოვებას;

გ/ საქართველოში დემოკრატიული ქვეყნებიდან და საერთაშორისო ორგანიზაციებიდან სპეციალური მისიებისა და დედაცაციების ჩამოსვლას;

დ/ საყოველთაო დემოკრატიული კენჭისყრით ნამდვილი ეროვნული მთავრობის არჩევას.

ჯვარსნული ომი კომუნისმს! წინ თავისუფლებისაკენ! ღმერთი იყოს ჩვენი მფარველი!

05.01.90

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის, საქართველოს მონარქისტული პარტიის, წმინდა ილია მარტალის საზოგადოების სახელით:

- ი.წერეთელი თ.ყორყორიანი რ.ბერკაია
ი.ბათიაშვილი გ.ხონელიძე რ.მიქაბერიძე
თ.სუმბათაშვილი ი.ბარათაშვილი გ.გობაიძე
თ.პაატაშვილი

შიშნობის აქციაში აქტიური მონაწილეობა მიიღო საქართველოს მონარქისტულმა პარტიამ. საორგანიზაციო კომიტეტში მისგან შევიდნენ შემდეგი ბატონები:

- აკაკი ასათიანი;
დავით კოპალეიშვილი;
ნიდარ ლაბარტყავა;
ლამა ფავდენიშვილი;
ვანო შატბერაშვილი.

შიშნობის აქცია იყო პერმანენტული და გადაწყდა მოშიშნობითა ჯგუფები შეცვლილიყვნენ ყოველ კვირას.

მ თ შ ი მ შ ი ლ ე ნ ი მ თ ნ ა რ ქ ი ს ტ უ ლ ი პ ა რ ტ ი ი ღ ა ნ :

8 იანვრიდან - 14 იანვრამდე:

- 1. ს.ბარათაშვილი; 6. ა.ფიქრიშვილი;

- 2. ზ.ბოკურავა; 7. ა.ვილიძე;
3. ზ.მეტრეველი; 8. თ.ყორყორიანი;
4. ზ.ნახაშვილი; 9. გ.ხონელიძე;
5. კ.სხივრიძე; 10. ი.ხონელიძე.

14 იანვრიდან - 20 იანვრამდე:

- 1. პ.ბარდნიშვილი; 6. გ.მარშანი;
2. ზ.გობეჯიშვილი; 7. მ.სანიკიძე;
3. თ.თავაძე; 8. ე.ქავთარაძე;
4. ნ.ლაბარტყავა; 9. ა.ქავთარაძე;
5. მ.მაცაშვილი; 10. ი.შატბერაშვილი.

აქციას მხარი დაუჭირა სრულიად საქართველომ, დაიწყო გაფიცვები, ზედღებ ჩერდებოდნენ უღიღისი საწარმოები / ვაჭრები ტრანსპორტი თბილისში, გაიფიცა რკინიგზის სადგური სამტრედიის, ნავსადგური ფოთში... / მთელი ღვინის გაფიცვები ხალხი მიემართებოდა მთავრობის სასახლისაკენ, იმართებოდა მიტინგები. მონარქისტული პარტიიდან გამოცვლელთა შორის ხშირად გაისმოდა ბატონი აკაკი ასათიანის ხმა. ერთ-ერთ გამოსვლაში მან განმარტა მონარქისტული პარტიის პრინციპები და აღნიშნა, რომ მას შემდეგ რაც ქართველი განუღებ უფალს, ღმერთის უარყოფას მიჰყო ხელი და დაივიწყა ძველი ტრალიციები, მაშინ გაგვანადგურა მტერი, მაშინ გაუქმდა ჩვენი სამეფო, თვით უფლის ხელსამხელი ბატონთაგანთა დინასტია. ამის გამო ავიღე უკვე ორასი წელი მონარქიაში ვიმყოფებით. ღვინს, კი, როდესაც ყოველი ღვინი გაგვანადგურებს ქართველთა დიდ მიზანს - დამოუკიდებლობას, თავისუფლებას, რუსეთის ტირანიის დამხობას, უნდა აღვადგინოთ ქართველთა ულამაზესი ტრალიცია, ბატონთაგანთა დინასტია. არ უნდა მოგვწყდეს ძველთაძველ ფესვებს, რომელიც ჩვენი ერის გენს აცოცხლებს.

19 იანვარს მომიტინგეებს გააცნეს ეროვნული ხსნის მთავარი კომიტეტის გადაწყვეტილება აქციის დროებით შეწყვეტის შესახებ, რადგან ამიერკავკასიაში შეიქმნა დედაცაციები მსგავსი მდგომარეობა. ბატონი, ყარაბაში, განუაშინა და ღმერთში, ეთნოკონფლიქტი გააღიზარდა ნამდვილ ომში. შესაძლებელი იყო კონფლიქტში საბჭოთა არმია ჩარეულიყო, რადგან სიტუაცია ფაქტობრივად იყო, ჩვენ არ უნდა დაგვეშვა კონფლიქტი ჩვენს მიწაზე. ამიტომაც 20 იანვარს აქცია დროებით შეწყდა, ხოლო მონარქისტული პარტიის ბათიაშვილმა ჯგუფმა იმავე დღეს წმინდა ზიარება მიიღო. აქციის დასკვნით მიტინგზე ა.ასათიანი აცხადებს, რომ ბატონ ბომბავენ საბჭოთა ჯარები ციდან და ზღვიდან, არის უამრავი მსხვერპლი. დალუპულა პატივსაცემად ცხადდება წუთიერი ღმერთი. "ჩვენთვის და მთელი კავკასიისთვის ეს კარგი ჰკუთის სასწავლებელი მაგალითია. ღვინს ვისაც ევრი ეპარებოდა ეროვნული მოძრაობის სიმართლეში, დაინახა რას უპირებს კრემლი კავკასიას. დიდი გამარჯვებაა, რომ მის მიერ ყურთ მთელ ეთნოკონფლიქტებში არ ჩავერიდეთ. ჩვენ ამდენსაც არ გვაძლიდნენ, ამის დასამტკიცებლად 9 აპრილიც კმარა..."

მ ა გ ბ ყ თ შ შ ი

მ ქართველი რომაელი მარტყოფი. კიდევ მ ქრისტიანი შეემატა საქართველოს...

ნათლებმა გადაწყვიტეთ ხშირად მოგვენახულებინა ჩვენი ნათლები, არ მოგვეკლო სიბოძო და სიყვარული. ვიმედოვნებთ, რომ როდესაც პატარები ინტერნატს დაამთავრებენ - მოვლენ ჩვენს პროფტექნიკურ სასწავლებელში. ჩვენ მივცემთ მათ ცხოვრების საგზურს და გავხდით მომავალ დამოუკიდებელ ქრისტიანულ საქართველოს სამეფოს ღრსეულ ქვეშევრდომებად.

1975 პროფტექნიკური სასწავლებელი

საქართველოს მონარქისტული პარტია

ამა წლის 14 თებერვალს მარტყოფის ბავშვთა სახლს სტუმრად ეწვივნენ ექიმები. როგორც ზემოთ ვიწყვიბოლით მარტყოფის ბავშვთა სახლში მყოფი პატარა ქართველები მოინათლნენ და ამ ბავშვთა სახლში შეეკრება აიღო საქართველოს მონარქისტულმა პარტიამ.

ექიმებმა დიდი გულისყურით გასინჯეს პატარები და გამოავლინეს თორმეტ ბავშვში სხვადასხვა სახის დაავადებანი. ამ ბავშვებს სტაციონარული მკურნალობა

საქართველოს მონარქისტული / კონსერვატორული / პარტიის ყველა გამოცემა იბეჭდება საწვეროებისა და შემოწირულობათა ხარჯზე.

რელაქცია იწვევს სათანამშრომლოდ ყველას, ვინც იზიარებს მონარქისტულ პოზიციებს.

ყველა დაინტერესებულ პირს, ვისაც აინტერესებს საქართველოს მონარქისტული / კონსერვატორული / პარტიის საქმიანობა და აგრეთვე ვისაც სურს თანამშრომლობა სარედაქციო კოლეგიასთან, პარტიის რედაქციის საბჭო იწვევს ყოველ შ ა ბ ა თ ს, 13 საათზე ვ ე რ ი ს პ ა რ ტ ი შ ი, ლ უ რ ჯ ი მ თ ნ ა ს ტ რ ი ს წ ი ნ.

ესაკირობებოდათ და მზრუნველმა ექიმებმა თავიანთ საავადმყოფოებში მოათავსეს პატარები. იმედია არც იქ არაკლებენ თავიანთ მაღლიან ყურადღებას.

საქართველოს მონარქისტული პარტია უღრმეს მაღლობას უცხადებს შემდეგ ექიმებს:

ბატონ მერაბ საყვარელიძეს - ტრამვატოლოგიისა და ორთოპედის სამეცნიერო ცენტრის უფროს მეცნიერთანამშრომელს, მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატს;

ბატონ თამაზ ყურაშვილს - პედიატრიის ინსტიტუტის ინტეკტური განყოფილების გამგეს, მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატს;

ბატონ ჯემალ ღვალს - პედიატრიის ინსტიტუტის ნერვოზთათალოგს;

ტალბატონ ნანა პავლიაშვილს - დამწვრობის ცენტრის პედიატრს;

ბატონ თარ კუნჭულიას - პედიატრიის ინსტიტუტის პედიატრს;

ბატონ არჩილ აბესაძეს - ტრამვატოლოგიისა და ორთოპედის სამეცნიერო ცენტრის ანესთეზიოლოგს, პარტიის წევრს.

კვლავაც გეკეთებინოთ მრავალი ასეთივე სულმაღალი მამულიშვილური საქმე ღრმად პატივცემულ თანამიმამულე ღოსტაქრებო!

თ უ ლ ა ე ტ თ რ ი: მ.ნაცაშვილი

ს ა რ ე ლ ა ე ტ ი თ კ ო ლ ე გ ი ა:

- ზ.ასკანიანი
ი.ბარათაშვილი
თ.ყორყორიანი
მ.ურუშაძე
გ.ხონელიძე

ტ ე ე ნ ი კ უ რ ი ჯ გ უ ფ ი:

- გ.გობეჯიშვილი
მ.კუხალიშვილი
მ.მინდიაშვილი
ვ.ბაბაია